

SLOVENSKI NAROD

(SLOVENIC PEOPLE)

SUBSCRIPTION:
U. S. Canada & Mexico:
One year \$1.50
Six months75
Three months35
Foreign Countries:
One year \$1.50
Single Copy 2 cents.

NAROČNINA:
Za Zd. dr. Canada & Mexico:
Celoletno \$1.50
Polletno75
Četrtletno35
Za inozemstvo:
Celoletno \$1.50
Posamezna šteč. 2 centa.

VOL. X. No. 7.

Phone: Cortland 5188.

NEW YORK, — PITTSBURGH, PA., četrtek, 17. februarja (Thursday, February 17.) 1916.

Geslo: „Slovenije Slovenem“.

— Leto X. Št. 7.

FRANK SAKSER OBSOJEN RADI VELEIZDAJE.

OBSODBA VELIKEGA KVARLJIVCA INTERESOV SLOVENSKEGA NARODA.

FRANK SAKSER, PRIVATNI BANKIR V NEW YORKU, SIFKARTAS IN LASTNIK LISTA „GLAS NARODA“ JE BIL OD DEŽELNE SODNIJE NA DUNAJU OBSOJEN ZLOČINA VELEIZDAJE TER SE MU JE ZAPLENILO VSE V AVSTRIJI NAHAJAJOČE SE PREMIČNO IN NEPREMIČNO PREMOŽENJE.

Ljubljanski „Slovenec“ prinaša v svoji številki z dne 17. januarja 1916 med dnevnimi novicami sledečo vest:

— FRANK SAKSER OBSOJEN VELEIZDAJNISTVA. — „Wiener Zeitung“ prinaša: — C. kr. deželna sodnija v kazenskih zadevah Dunaj je na predlog c. kr. državnega pravništva Dunaj odredila v prid sodnji c. in kr. 5. armadnega poveljstva vršeci se kazenski stvari zoper Franca Sakserja, izdajatelja lista „Glas Naroda“ v Novem Yorku zaradi zločina po § 58 c. k. p. in § 327 v k. p. v smislu § 2 cesarske naredbe od 9. junija 1915, d. p. I št. 156 v varstvo pravice države na odškodnino zaplembe vsega, obtožencu Francu Sakser spadatačega, na Avstrijskem ležečega premakljivega in nepremakljivega premoženja.

Tako se glasi obsodba rovarskega delovanja Franca Sakserja, čegar podjetje smo vedno obsojali in ga odbijali od našega naroda. Od vseh poštenih ameriških Slovencev pričakujemo, da prekinejo vsak kakršenkoli strik s tem možem, ki nosi na sebi sramotni pečat izdajalca svoje domovine. Kdor bo imel z njim stike, bi škodil sebi in svojcem v domovini. Zato naj vsakdo, kateri se noče odpovedati zvezam s staro domovino, vrne tudi Sakserjev list „Glas Naroda“. Sakser je s svojo prejšnjo obsodo samoga sebe.

Tako je pisal ljubljanski „Slovenec“ in k temu nimamo dostaviti ničesar, razven to, kar se govori na drugem mestu. Dalekosežnih posledic svojega nastopa se zavedamo in vemo, kaj nas čaka. Kljub temu pa ne moremo kaj, da bi ne opozorili slovenski narod na to dejstvo. —

Njegova stvar je sedaj, da se odloči, da presodi, pretehta in stori svoje korake, sebi in slovenskemu narodu v dobro.

ANGLEŽI V EGIPTU V ZADREGI.

LORD KITCHENER JE IZJAVIL, DA JE EGIPET PRAVLJEN NA NAPAD OD STRANI CENTRALCEV.

London, Anglija, 15. februarja. — V zbornici lordov je imel vojni minister lord Kitchener, ob otvoritvi govora, v katerem se je poudarilo, da angleški vojni operaciji na različnih vojnih pozoriščih.

V Franciji, je izjavil Kitchener, „se je sicer odpoklicalo indijsko četo, a kljub temu so se naše vrste ojačale za celih osem divizij. (Angleška divizija znaša 20.000 mož.)

V Egiptu se je odredilo vse primerno za eventualno pretečo invazijo. V Mezopotamiji pričakuje general Fenton Aymler nadaljnjih napadov, predno more obnoviti svoje prodiranje ter se združiti z generalom Townsend. (To je isti general, katerega imajo Turki zajetega v Kut-el-Amara. — Op. ured.)

Glede nove postave, ki uvaja prisilno vojaško službo, je izjavil lord Kitchener, da ovirajo neprimene izjeme nabiranja potrebnih vojakov, ki bi bili po številu lahko večji.

Izjavil je nadalje, da po poznejši čas pokazal, kakšen bo uspeh te odredbe.

Glede bojev samih je izjavil Kitchener, da so prizadeli Angleži Nemcem pri Loos in krog Arras zelo velike izgube ter da so zavzeli več zelo važnih točk. Nemški proti naskoki so se baje izjalovili.

Ker je morala Nemčija odpoklicati veliko svojih čet z ruskega bojišča, so bili Rusi v stani reorganizirati svojo armado ter ogroziti Nemce na vseh točkah.

Glede Sueskega prekopu je izjavil Kitchener, da so angleške čete s lahkoto odbile par naskokov, katere so vprizorili Turki. Ko pa se je izkazalo, da nameravajo centralni zavezniki vprizoriti večjo akcijo, se je takoj odredilo vse potrebno, da se zavaruje prekop in bližnji se nahajajoče ozemlje.

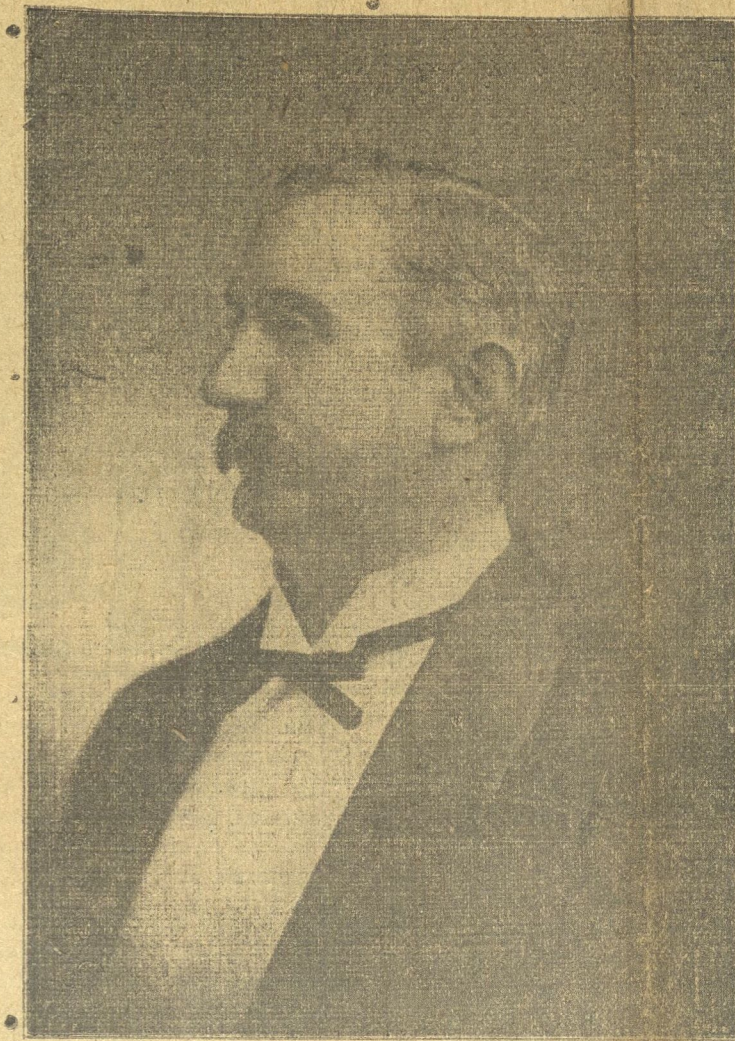
Nadalje je omenil Kitchener, da boje v afriških kolonijah ter izjavil, da so ti praktično končani in da se nahajajo vse važnejše pozicije v rokah Angležev.

NEMCI ZMAGUJEJO U FRANCJI.

IZ NEMŠKEGA GLAVNEGA STANA SE POROČA, DA NAPREDUJEJO NEMCI NA ZAPADNEM BOJIŠČU.

Berlin, Nemčija, 14. februarja. — V današnjem uradnem poročilu se poroča, da se je zavzelo francoske postojanke na dveh točkah in severozapadno od Tahure ter v bližini Bersept v Alzaciji. Nadalje se poroča o francoskih naskokih v Champagne, o minskih eksplozijah iztočno od St. Die ter o artilerijskih bojih na večjih delih fronte.

Frank Sakser, obsojen radi veleizdaje, kojega premoženje v Avstriji se je zaplenilo.

ZADEVA „LUSITANIJE“ PORAVNANA.

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — V listu „Lokal-Anzeiger“ in „Tageblatt“ se poroča, da je postal nemški poslanik v Washingtonu, grof Bernstorff, poročilo, da bo v kratkem končan spor radi „Lusitanije“ zadeve. Ameriško in nemško stališče se je glasom istega poročila približalo drug drugemu.

„Lokal-Anzeiger“ pravi v svojem tozadavnem članku, da je treba le še ene poslanice, na podlagi katere se bo smatralo celo zadevo za rešeno.

NOVA GROZOTA ZA ANGLEŽE.

London, Anglija, 15. februarja. — Nemci so zgradili nove pomorske čolne, v obliki monitorjev, ki so opremljeni z močnimi baterijami ter zavarovani z oklopi, ki jih popolnoma ščitijo proti viharnemu morju.

Ti monitorji razpolagajo baje z veliko naglieo ter se jih more uporabiti tudi nad vodo. Kakor hitro pa se pokaže kaka sovražna bojna ladja, pa ti monitorji naskrat izginejo pod vodo.

ZMAGOVITO PRODIRANJE AVSTRIJSKIH IN BULGARSKIH ČET V ALBANIJU.

London, Anglija, 15. februarja. — Avstrijske in bulgarske čete obkoljujejo Drač in Avlono v Albaniji glasom nekega poročila, ki je došlo iz Aten. Glasom neke brzojavke iz Avlone so zasedle bulgarske čete mesto Fieri na cesti, vodči iz Elbassana, nekako 16 milj severoiztočno od Avlone. V istem poročilu se glasi, da se je zasedlo Elbasan pred nekaj časa.

SKRIVNOSTNA ZASTRUPLEVALNA ZADEVA.

POROČA SE, DA SE JE HOTELO ZASTRUPITI NOVEGA ČIKAŠKEGA NADŠKOFA, MUENDELEINA.

Pri raziskavanju glede prejšnjega življenja ljudi, ki so bili aretirani na podlagi sumnje, da so hoteli zastrupiti novega čikaškega nadškofa Muendeleina in vdeležence pri nekem banketu, sta prišla čikaška policija in zvezni justični departament na sled veliki anarhistički zaroti, koje namen je bil razdejati življenj in imetja.

V New Yorku je aretila policija nekega Alberta Coda Camillo, matakarja, ki je priznal, da je bil intimen prijatelj Jean Cronesa, katerega se je v Chicago aretiralo pod obdolžbo, da je zastrupil juho, servirano na banketu nadškofa Muendeleina.

Camillo je nadalje priznal, da je anarhist in policija je zaplenila pri njem mnogo anarhističkih brošur in drugega materiala.

OBISK BULGARSKEGA KRALJA.

Dunaj, Avstrija, 15. februarja. — Danes je dospel semkaj bulgarski car Ferdinand. Na kolodvoru ga je sprejel nadvojvoda Karl Franc Jožef, avstrijski prestolonaslednik. Pozneje se je odpeljal bulgarski car v Schoenbrunn, kjer je imel posvetovanje s cesarjem Francem Jožefom.

AMERIŠKI POSLANIK MARYE JE ZBOLEL.

Washington, D. C., 15. febr. — George T. Marye, ameriški poslanik v Rusiji, je baje bolan vsled prenapornega dela ter se poroča, da bo zapustil svoje mesto. Njegov tajnik, Ray Baker, se je mudi danes pri državnem tajniku Lansingu. Pozneje je slednji izjavil, da ni Mr. Marye še resigniral.

Poroča se, da se je Marye poselno odlikoval v zadevah oskrbe vojnih letnikov, nahajajočih se v Rusiji.

ZADEVA „LUSITANIJE“ NI ŠE POVSEM REŠENA.

Berlin, Nemčija, 15. febr. — Nemški odgovor na zadnjo poslanico Združenih držav glede potopa parnika „Lusitanije“ je odšel večeraj v Washington.

V odgovoru se sprejema eno izmed dveh izprembe, kateri je predlagal državni tajnik Lansing. Za drugo pa se predlaga drugačno besedilo.

Washington, D. C., 15. febr. — Glasi se, da je privolila Nemčija v predlog Združenih držav, da se stavi mesto besed „Recognizes liability“ — Priznava krivdo — besedi „Assumes liability“ — Prevzema odgovornost.

Glasi se, da je pristala Nemčija tudi v par drugih zahtev Združenih držav, ki so na manj važnosti.

Splošno prevladuje v očiščilih krogih mnenje, da je Nemčija praktično sprejela vse ameriške zahteve, katere se je stavilo v zadnji poslanici. Kakor hitro se bo rešilo še potrebne formalnosti, bo nesrečna zadeva enkrat za vselej rešena.

NOVA RUSKA ARMADA.

Poroča se, da je reorganizirana ruska armada pripravljena pričeti z ofenzivo.

Petrograd, Rusija, 15. febr. — Poroča se iz zanesljivega vira, da je ruska armada popolnoma reorganizirana in da bo kmalu pričela z ofenzivo. Očividci, ki so živeli v Rusiji za časa mobilizacije in pozneje, izjavljajo, da je opaziti v celom življenju radikalne izpremembe. Kjer je vladalo pred vojno najhujša korupcija, vlada sedaj najlepši red. Podkupovanja ni zapaziti in državi je bilo vsled tega prihranjeno veliko denarja. Reorganizacija armade se je izvršila na korenit način ter je na razpolago dosti vojnega materiala, municije in provijanta.

Poroča se tudi, da se bo v kratkem sestala Duma ter uveljavila par radikalnih reform. Ena glavnih nalog Dume pa bo, da privede do boljšega sporazuma med seboj ter rusko vlado.

PREŽIVELI S POTOPLJENIM ANGLEŠKE BOJNE LADIJE.

Chatham, Anglija, 15. febr. — V soboto zvečer je dospel semkaj nekako 300 preživelih potopljenih angleških križarke „Arcturusa“, ki je zasedla na iztočni obali Anglije na mimo.

Sedemnajst mož posadke, ki so se nahajali v notranjosti bojne ladje ob času potopa, je našlo tri uotno smrt.

ITALIJANI ČUTIJO, KAJ JE VOJNA. O NAVDUŠENJU NOBENEGA SLEDU VEČ.

OB BELEM DNEVU SO VRGLI AVSTRIJSKI AEROPLANI BOMBE NA ŠTEVILNA ITALIJANSKA MESTA, MED NJIMI NA MILAN.

London, Anglija, 14. o. mj. — Šest oseb je bilo ubitih ob priliki nekega zračnega napada, katerega so vprizorili avstrijski aeroplani na Milan, drugo največje mesto v Italiji.

V neki Reuterjevi brzojavki se glasi, da so se prikazali nad mestom krog devete ure zjutraj aeroplani, katere so pa pregnali obrambni topovi, predno so mogli napraviti občutnejšo škodo.

Najbližja točka avstrijskih črt je oddaljena 70 milj od Milana. Rim, Italija, 14. februarja. — Oficijsko se poroča, da so vrgli danes avstrijski letalci bombe na Monzo. En mož je bil ubit in pet drugih oseb je bilo ranjenih. Ena bomba je padla na spominsko kupelo pokojnega kralja Umberta. (To je isti kralj, ki je skenil zvezo z Avstrijo!) Dve požigalni bombi sta padli v Treviglio in dve v Bergamo, a te niso napravile nobene škode.

Šest avstrijskih aeroplanov je skušalo poletiti preko Brescie, a so jih odvrgli obrambni topovi.

NE MOREJO IZ ZAGATE.

SPUSTILO SE JE V SVET „VELEVAŽNO“ VEST, DA HOČE NAPOVEDATI ITALIJA NEMČIJI VOJNO, ONA ITALIJA, KI NI MOGLA KLJUB VSEM PRIPOMOČKOM NIČESAR OPRAVITI PROTI AVSTRIJI.

London, Anglija, 15. februarja. — V neki brzojavki iz Rima se glasi, da kroži v političnih krogih vest, glasom katere namerava napovedati Italija Nemčiji vojno in sicer v pričetku meseca marca.

Poroča se, da bi bil moralni učinek te napovedbe na Grško in Rumunsko upoštevanja vreden (!) ter da bi kmalu razjasnil gotove težkoče, ki so nastale z zavezniki Italije. (To je največji „bluff“, kar se jih je kdaj spustilo iz Londona. Italija je lahko vesela, da ima opraviti siliot, z Avstrijo, ki je zaposlena na treh frontah in ki je težkoča mogoča, da bi jo, vsaj omejen napade od strani Italijanov, Gorica je še vedno avstrijska in bo tudi ostala. Velikansko razočaranje Italije se kaže v tej vesti, s katero se namerava pomiriti ljudstvo, ki pa resno mislečim kaže, da je Italija na robu splošnega póloma. — Op. ured.)

SLAMNATA BILKA V VIHARJU.

KOT SE OPRIJEMA VTOPLJENEC VSAKE BILKE, POSVEČAJO ZAVEZNIKI NAJVEČJO VAŽNOST BEDASTIM POROČILOM OBŠKURNIH POROČEVALCEV.

Nica, Francija, 15. februarja. — Charles Peggioli, francoski pisatelj, ki je bil oproščen s svojo ženo in dvema otrokoma po osemnajstmesecnem jetništvu v Budimpešti, izjavlja danes, da je Avstrija na robu propada in da bo prišel konec v aprilu.

„Inteligentni (!) Ogrji obsojajo vojno in vsi družabni razredi protestirajo proti bedaki katero je občutiti v tej agrarni deželi, kjer je življenje običajno poveni. Živeč je redek in cene so naravnost nezaslišane. Mesto kruha se rabi rezanico.“ (To prosimo doslovno v poročilu!)

„Ekonomske razmere bodo prisilile dvojno monarhijo, da bo prestala z bojem. Položaj je neznošen ter bo postal še hujši. Grofa Tiszo, ogrskega ministrskega predsednika, se smatra odgovornim za to, da je potegnil deželo v vojno. Narod sam se zove nasprotnikom Francozov, a ne sovražnikom.“ (Tako budalost si more izmisliti le kak francoski žurnalst, ki ima niti najmanjšega pojma o notranjem stroju avstro-ogrške monarhije. Kako more kak minister za vesti deželo v vojno? Resnica je, da mora civilno prebivalstvo v monarhiji trpeti, a to rade volje stori, dočim ne more biti o resničnem pomankanju niti govora. Celotno poročilo pa kaže, da se oprijemajo zavezniki tudi najslabotnejše bilke, ki nudi vsaj nekoliko upanja na rešitev. To je simptom kot si boljšega ne moremo misliti. — Op. ured.)

TUDI V MEZOPOTAMIJI NIMAJO ZAVEZNIKI NITI NAJMANJŠEGA USPEHA.

London, Anglija, 15. februarja. — V neki brzojavki iz Aten se glasi, da se je odposlalo turške čete v velikanskem številu v Mezopotamijo. Čete, ki so bile dosedaj zaposlene na Galipolisu in v Dardanelah, se nahajajo na poti na to vojno pozorišče in istotako se je tudi odposlalo čete iz Tracije. Vse to znači, da se skuša na vse načine prisiliti angleško posadko v Kut-el-Amara k predaji.

RUSI ZAVZELI UTRDOBO PRI ERZERUMU.

London, Anglija, 14. februarja. — V oficijelnem ruskem poročilu se glasi, da so zavzeli Rusi en fort pri Erzerumu, potem ko je ruska artilerija povzročila v fortu eksplozijo. Pri zasledovanju Turkov se je napravilo mnogo jetnikov, zajelo več topov ter precej vojnega materiala.

Slovinci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

ČRNA GORA — SE JE VDALA!

Začenja se novo poglavje svetovne vojske.

Krvavo borenje v črnogorskih divjemantičnih pečeh in kotli-rah je končano. Zmagal je razum nad zaslepljeno domišljavostjo. Junaško so se borili Črnogorci vedno, kar jih pozna zgodovina. Kdor bi jim pritrjeval na vrlo službeni vojaški časti, ki delal kruto krivico temu junaškemu rodu, hkrati tudi junaškim četam, ki so te žilave orle premagale v njihovem skalnatem gnezdu.

Da se je Črnogora vdala avstrijskemu orožju, ji ne bo v sramoto. Oba dela sta dokazala pred vsem svetom, da sta si stala naproti borilec, ki sta zaslužila drug drugega odkrito spoštovanje.

Bilo je pred par leti, ko sem s strmečimi očmi vozil skozi romantično Boko Kotorsko. Velicasti razgledi z gladkih morskih valčkov, temnobarvanih od orjaških gorskih sen, na ogromne skalnate velikane se tako globoko vtisnejo v dušo, da jih ni mogoče pozabiti. Starodavna mesta pozdravljajo iz daleč zavlečenih kotov tega dolgega in zavitega pristanišča, ki nima več vrstnika na svetu v taki veličastni slikovitosti. Kamnite stavbe, med njimi palače v benečanskem slogu, so danes deloma čisto zapuščene in porušene, kolikor jih ni ohranila poraba za vojaške namene. Slike nekdanje srednjeveške zgodovine, polne spominov na krepak rod v boju z Benečani, Arnavti in Turki! Kamor pogledaš, samo kiklopsko razpoloženje! Človek se zdi sam sebi neskončno majhen v tem orjaškem svetu. Na levi Orjen s Krivošijo, na desni Lovčen, gigantski strazar nad morjem in črni gorami! Tisoče svetovnih krasot vidiš in jih pozabiš. Pogled iz Boke Kotorske v črnogorske skalnate velikane pa ostane neizbrisno v spominu vsakemu, kdor je enkrat gledal ta nepopisni prizor.

Sanjalo se mi ni tedaj, da sem na krovu avstrijske bojne ladje v prijateljski družbi občudoval ta divni svet, da se bodo tu tako kmalu odigravali ves svet pretresajoči dogodki, da bodo po teh navpičnih stenah plezali naši vojniki v zrakem vremenu na nepremagljivi Lovčen. Pa dogodki so si sledili z elementarno silo, nepričakovano kakor strele z neba.

Črnogorski kralj Nikita je sprožil prvi strel v prvi balkanski vojski. In črnogorski kralj Nikita je sprožil sedaj nov strel, od katerega odmeva ves svet. Seveda ves drugačen strel, nekdo ga je marsikdo pričakoval. Sprožil ga je nazaj.

Veliko borenje držav in narodov širom zemske oble je skalno živine črnih gora dobilo novo luč. Krava igra se nagiba h koncu.

Strasna drama, ki je pahnila najbolj cvetoče države v nepopisno nesrečo, se je začela v Srbiji. Prva dejanja so se razvijala na francoskih in ruskih bojiščih, a peripetija te krvave drame je bila zopet na Balkanu. Odločno znamenje je dala Bolgarija, ki se je postavila na našo stran, in sedaj je pokazala Črna Gora, da je Bolgarija zadelo pravo.

Srbija, Bolgarija, Črna Gora, — evo treh vrlo poučnih zgledov! Naj jih sodijo strategji v vojaški-ka stališča! Za politično razmišljanje in hvaležnejših predmetov!

Srbijo je končala nezrela ideologija fantastičnih polizobražencev, ki so žal dobili v roke usodo te nesrečne zemlje. Srbski kmet, ki je izkruval v bojnih grozotah, je nedolžen na zločin, ki jih je zakrivila politikujoča kavarniška politeligenca.

Pruski kralj Friderik II. ni bil plemenit človek, a je bil praktičen in izkušen politik, in ta je nekoč rekel: Če bi hotel kakšno državo hudo kaznovati, bi je dal vladati literatom.

In Srbijo so vladali taki ljudje, kakor jih je imel pred očmi pruski kralj, ki še ni poznal kavarnarstva, v kakršnih se ne delala belgajska svetovna politika, ona politika, ki je bazirala na megletem literarnem panslavizmu in ni imela izkušnje v težkem delu priporjene kulturne in politične zrelosti. Ni bolj nevarnih ljudi, ki s plehko lakomnostjo vse kritizirajo, kar uetvarja dolgotrajno in naporno delo resnih mož, kateri znajo delati moči in meriti dogodke po njihovi realni vsebini.

V polizobražnosti je megalomanija. Pravi politik zna meriti razdalje, da po njih uredi svoje načrte. Pravi politik je skromen v svojih ciljih, ker ve, da njegovi stvari najbolj škodi, če preteško zadošč zgreši vsled premajhne sile. Pravi politik misli na svoje delo in nima časa orati po tujih njivah.

Kdor hoče svojemu narodu v resnici dobro, se uglobi v njegove dejanske potrebe in ne bo sebe in svojega ljudstva pehal v vratolomne eksperimente.

Srbija je postala žrtev svojih vihravih, polizobraženih in brezvestnih politikov in časnikačev, ki so svojo razbrzdano frazeologijo hoteli prenesti v realno življenje. Kar se lepo bere v rimani pesmi ali v napihnjenem članku, pa čisto kaj malo odgovarja dejanskemu položaju.

Kdor si ustvari svoj svet v značilnih oblakih, naj ne vodi ljudstva, ki mora živeti na teški in trdi zemlji! Pravi voditelj ljudstva mora ostati na onem realnem temelju, iz katerega rastejo močovi in dosegljivi smotri za razvoj v resnem delu se boričega ljudstva.

Srbijali in literarni panslavisti jadrajo v oblakih. Ideološko zrakoplovstvo pa ni šport za treznega državnika.

To je Srbijo pokopalo in bo pokopalo vsakoga, ki ne zna svojih ciljev umeriti po preizkušenih zakonih politične modrosti.

Kje so sedaj kričavi radikalni Velesrbi, kateri so slepili svoje ljudstvo z umetnimi fantomi? Bilo je vse skupaj velika prevara. Zločinstva, ki so bila združena z njo, razsvetljujejo moralno ozračje te politike.

Bolgarija je šla drugo pot. Frazeologija je ni zaslepila. Bolgarija je videla, da Rusija ni identična s slovanstvom, ampak da je tatarsko bizantinski cazaropapizem ruskega carstva velika ovira za kulturni razvoj toliko milijonov broječih različnih narodov, ki so naseljeni v tej ogromni državi.

Kdor hoče prinesiti svobodo drugim, naj prej doma dokaže, da jo pozna! Bolgarija se ni dala premetiti od francoskih fraz o reševanju kulture, svobode, človečnosti itd., ker se je navadila besede tehtati po njihovi resnični vsebini. Tudi tuji denar ni premagal bolgarske hladnokrvnosti. Bolgarske politike ni vodila vihrava politična politeligenca, ki se naslaja ob radikalnih pozah in visokodonečih besedah. Mirni razum je pokazal težav od britkih prevzar izučiti drzavi ono pot, po kateri edino je mogoče doseči uspeh. Zastavila si je cilj, ki ga je — vsaj po dosedanjih dogodkih soditi — dosegla.

Srbijali so ji očitali izdajstvo na slovanstvu. A mi vprašamo, kdo je slovanstvu več koristil: ali zločinski Velesrbi v Belgradu, ki so strmoglavili svojo državo v propad, ali trezni Bolgari, ki so položili trden in zdrav temelj svojji državni bodočnosti in veličini?

In sedaj Črnogora? Kralj vseh Črnogorcev je ponudil utrjeno roko k miru.

Kralj Nikita ni sentimentalen, da si je bil v mladih letih pesnik. On je trgovec izrednih zmožnosti. Spekuliral je na vseh dvorih in vseh borzah — ne brez uspeha. Hipotekarna podlaga ni bila velika, zato je dajal bolj na osebni kredit. Eno se mora pustiti črnogorskemu kralju Nikiti: On ima fin občutek za položaj, in zna izrabiti šanse. Če se je sedaj brezpopojno vdal Avstriji, mora dobro vedeti zakaj je to storil. Izprevidel je, da je to edina rešitev zanj in za njegovo ljudstvo.

Črna Gora je pokazala, da je zaman trud nasprotnikov, z vojaško silo zdrobiti Avstrijo, in s tem je izpodbila temelj sovražni zavezitvi nam. Nikita prizna, da se je avstrijska državotvorna misel razširila na Balkan. Zato brezpopojno odloži orožje. Proti neizpodbojnemu dejstvu se neče več boriti, da ne prelje brez koristi nedolžne krvi. Avstrijski orol je z Lovčena razprostrl svoja krila čez Črno Goro daleč na Adrijo.

Ali je to prvo znamenje h končnemu miru? Kdo to ve? A pot je pokazana. Črna Gora je dala zgled, ki edini vodi k miru.

Iz megle budočnosti vstajajo sedaj nejasni obrisi bodočih tvorb. Avstrija pridobiva na moči proti jugu. Neznosna veriga italijan-

skega zavezništva je padla. Adrija se nam odpira, naš Lovčen jo straži. Težišče monarhije se je pomaknilo znatno proti jugu, koder se odpirajo nove možnosti za prihodnost.

Nov čas se pripravlja. Kdor ga bo znal modro izrabiti, mu ne bo žal.

Dr. Lampe.

Prinašamo ta uvodnik iz ljubljanskega "Slovencea", ki je vrlo zanimiv z ozirom na Srbijo in Črnogoro. (Opom. ured.)

TRAGEDIJA.

V noči dne 15. t. m., to je s sobote na nedeljo, se je dogodilo v bližini Cerkna na Goriskem nekaj silno pretresljivega, tako da ga niti v tem hudem času najkrevnejših dogodkov ni človeka, ki bi ga ta dogodek ne pretresel.

Včeraj smo priobčili kratko poročilo, danes naj sledi še kaj podatkov. Nedaleč od Cerkna se nahaja na samem posestvu družine Mažgon, vulgo pri Bičku v Rahnuh. Mož gospodinja (roj. Jereb) je pri vojakih, tako da je bila sama doma s šestimi otroci, katerih najstarejša je bila v 14. letu starosti, a najmlajši otrok je imel tri mesece. Pri nji je bila menda tudi neka sorodnica, ki je pa v omenjeni noči ni bilo doma. Nekako od 1. ure po noči do dveh je zapazil vojak, stoječ na straži, da gori omejena hiša, in ustrelil s puško, nakar so prihitali ljudje in šli na lice mesta.

Hiša, zidana s hlevom v eno poslopje, je bila vsa v plamenu. Rešiti je bilo mogoče malenkosti, ker vode ni bilo blizu. Toda kje so ljudje? Kje je ona s šestimi otroci? Se je bilo čas, da bi se rešili, oženj je bil šele v gorenjih delih. Toda nikjer nobenega, ne v sobi, ne v veži ... Klicali so jih, oglašilo se je samo prasketanje in pokanje tramov, oženj je lizal niže. Nikjer nobenega! Nekaj groznega je ležalo na vsem tem, pretresujoča negotovost, hujska kot oženj. Moj Bog, sedem življenj! — Nazadnje so stopili v hram, ki je vodil iz veže na goreno stran. Hram prazen — nihče se ne oglašil. Toda še ena temna vrata vodila naprej — v hram, ki je popolnoma v tleh, temen in brez oken. Vrata so bila zaklenjena. Toda silo so se morala vdati. Zagledali so prizor, ki ga skoraj ni ponavljati ... Na tleh je ležala čudno sključena žena-mati, ki je imela na sebi samo nogavice, spodnje krilo in mal oprnski, skoraj pol gola in gledala s čudno razprtimi očmi, polnimi neznanne groze. V zibelki je ležalo trimesečno dete in istotako upiralo oči v strop. Po krompirju drugi otroci v čudnem položaju. Vsa v svojem kotu pa sta čepela dva dekca in tudi upirala oči neznanokam, prestrašeno, ko so ogledale smrt.

Na vseh ni bilo opaziti ničesar posebnega znamenja kake nasilne smrti ali kaj podobnega. Sploh je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se ne bi 14 letna Marička izvila smrti iz objema in planila iz ječe na svobodo? Biti je moralo tedaj nekaj, kar je držalo to družilo vključeno v zatišju, za strahu in grozi, da si ni upala na dan, potem pa je bilo prepozno, ko jih je objel zadušljiv vdih in omamili. Biti je morala tedaj tretja oseba, zakaj vrata v hišo so našli odprta, drugih sledov ni bilo, a če so bili, jih je bil hram zaprt s zapahom od znotraj. Kljub temu je ostalo oziroma polno zagonečnih vprašanj. Ko so znesli vajeno mrtva trupla pred hišo in jih položili po vrsti na tla, ogrnjene in zavite v ruhe in odeje in ko so štrleči goli zidovi pričali o neoporečnem dejstvu, so to vprašanja vstajala tem silnejša. Kdo je zažgal? Zakaj se je mati z vsemi otroci zaprla v hram in našla strašno smrt? Ali je zblaznela? In če bi bila, ali se

IMENIK IN CENIK SLOVENSKE KNJIG.

KATERE LAHKO NAROČITE PRI NAŠI UPRAVI.

Amerika, ali povsod dobro	\$20
Arumagan, sin indijskega kneza	\$20
Bitka pri Visu	\$20
Bog pomaga	\$20
Boj za pravico	\$20
Burska vojska	\$20
Car in tesar	\$20
Cesar Jozef II.	\$20
Cvetina Borogradska	\$20
Darinka	\$20
Darovana	\$20
Evschaja	\$20
Fabijola	\$20
Izdajavec	\$20
Iz dnevnika malenega poredneža	\$20
Jaromil	\$20
Juan Miseria	\$20
Juri Baron Vega	\$20
Kaj se je Makarju sanjalo	\$20
Kar Bog stori vse prav	\$20
Kako smo se jaz likal (J. Alešovec)	\$20
I. zvezek	\$20
II. zvezek	\$20
III. zvezek	\$20
Kraljičin nečak	\$20
Kratke zgodbe	\$20
Korejska brata	\$20
Ljubite svoje sovražnike	\$20
Ljubljanske slike	\$20
Maksimilijan I.	\$20
Malo življenje	\$20
Maron, deček iz Libanoma	\$20
Maršal grof Radecki	\$20
Mlada mornarja	\$20
Mlinarjev Janez	\$20
Na Bojišču	\$20
Na divjem zapadu	\$20
Na krivih potih	\$20

SAMO ZA NAŠE NAROČNIKE.

FONOGRAF

brez roga, najmodernejši zadnji model, velik 16x16x8 palcev, izdelan iz najboljšega lesa, ukusno politiran s fino ponikljanimi kovinastimi deli. Igra vse Columbia in Victor plošče. Daje čist in močan glas, kateri se lahko po poljubni hitrosti uravnava. Navija se lahko med sviranjem.

Znano nam je, da naš narod rad posluša lepo glasbo. Da pa ne pade v kremplje raznim sleparijam, katere so se v zadnjem času pri nabavljanju fonografov dogajale, mi s tem nudimo priliko, da si lahko brezskrbno nabavi dober glasbeni stroj.

Pogoj je sledeč: Vsak naš naročnik, kateri ponovi svojo naročnino, ali nam pošlje novega celoletnega naročnika v znesku \$1.— in priloži še za fonograf \$10.—, prejme ga bo z obratna pošto. Za fonograf jamčimo. Komur bi ne ugalaj, naj ga vrne na naše stroške, in povrnil mu bomo plačanih \$10.—.

Za dobavo teh fonografov, katerih vsak je vreden najmanj \$25.— in ga izpod te cene ne morete nikjer kupiti, smo sklenili pogodbo z dotično izdelovalnico fonografov in je gori imenovana cena izključno samo za naše naročnike, tako nizka.

Imenik plošč s slovenskim napravi nahaja se malo nižje.

Kdor želi preživeti vesele ure ob poslušanju krasne godbe in domače pesmi v dolgih jesenskih in zimskih večerih, naj se poslužuje nadvse ugodne prilike.

Upava.

SLOVENSKE PESMI:

SLOVENSKA KMEČKA GODBA.	Ponočni pozdrav. Storch. Ludovik Bajde, z spremljevanjem glasovirja. Ljubljana.
10-Inch 75c. (Canada \$1.00).	
E 6057 Pastirski. Mazurka.	
E 6058 Maškeri. Polka.	
E 6059 Domžalski. Valček.	
E 6060 Marzolin.	
E 6061 Mazurka Ljubica.	
E 6062 Kmečki tramlan.	
E 6063 Planinski. Valček.	
E 6064 Ribiška. Polka.	
ŽANE IZ LJUBLJANE.	
10-Inch 75c. (Canada \$1.00).	
E 6065 Mastne pripovedke. 1.	
E 6066 Mastne pripovedke. 2.	
E 1826 Nov stajarski ples.	
E 1827 Stajarska polka.	
E 1828 Stajarski kmetijski ples z vriskanjem. 1. del.	
E 1829 Stajarski kmetijski ples z vriskanjem. 2. del.	
E 1830 Kmečka 1 del lendler.	
E 1831 Kmečka 2 del lendler.	
E 1832 Koranica grenadirjev. Igra newyorská vojaška godba. Zaročna mazurka.	
KVARTET PEVCEV „GLASBENE MATICE“, LJUBLJANA.	
10-Inch 75c. (Canada \$1.00).	
E 6067 Domace veselje (narodna).	
E 6068 Fantovski nabor (narodna).	
E 6069 O ja, zmajir vesel, vesel (nar.).	
a) Bog je vstvaril zemljico. (narodna).	
b) Tam ga goro škrjanški pojo. (narodna).	
E 6065 Na planinah. narodna.	
Krogospev: a) En hribček; b) Kranjski fantej.	
E 6066 Soplek narodnih. 1.	
E 6067 Dva nesrečna Italijana. narod.	
E 6068 O ja soldaški boben, narodna.	
E 6069 Soča voda je čumela.	
E 6136 Ne bom se možila. Slovenska kmečka godba. Ljubljana.	
Glihenga na semnju. Komični prizor. Kvartet slovenskih pevcev.	
E 6137 Sijaj, sijaj solncec. Kvartet slovenskih pevcev.	

ZAKAJ SO SE ZVIŠALE CENE KRON?

Naši rojaki so brezdvomno opazili v našem časopisu, da so banke in bankirji v zadnjih dneh povišali cene za pošiljanje kron v stari kraj. Ravno kakor krona, tako so nemške Marke gor.

Pred kakimi štirimi tedni so nemški bankirji prišli dejstvu na sled, da je bilo mogoče kupiti za dolare v New Yorku veliko večjo množino nemških mark, kot v Berlin amerišanske dolarje za marka. Preiskali so stvar in slednjič prišli do prepričanja, da so Nemčiji in Avstriji sovražne banke nakupovale na Holandskem nemške marke in krono in jih prodajale v New Yorku z izgubo, le da bi škodovali avstrijskemu in nemškemu kreditu. To je bil vzrok, zakaj so cene mark in kron tako hitro padle.

Berlinski bankirji in nemška vlada so sedaj sestavili poseben odbor, skozi katerega mora iti vse menjalni promet z Ameriko in drugimi nevturalnimi državami. Avstro-Ogrska je pred dnevi ukrenila ravno tako. Radi tega nadziranja celotnega denarnega prometa z inozemstvom je bil storjen konec spekulaciji. Posledica je bila, da so takoj šle cene za marke in krono gor.

Razum tega se vrši na Nemškem in Avstro-Ogrskem živahna agitacije, stremčea za tem, da se potom zakona zabrani uvoz razkošnin (laksus-bлага). Ako tak zakon prodere, bosta obe deželi imeli plačevati še manj denarja na inozemstvo in kurz za marke in krono bo potem še dalje rastele. Potem ne bo tako težko vzdrževati cene mark in kron in se že sedaj govori o tem, da se bo del denarja, ki ga Avstro-Ogrska in Nemčija dolgujeta inozemstvu, izplačeval v zlatu, in ne — kakor sedaj — v papirju.

Seveda ni mogoče z vsjo gotovostjo prerokovati, bodo li šle cene še bolj gor, ali za slučaj, da stopijo v veljavo gori navedeni zakoni in da bodo uvedena plačila v zlatu proti inozemstvu, se da to trditi sprečeno gotovostjo.

Mi smo omenili to stvar za to, ker mnogo naših rojakov pošilja denar v stari kraj in so se prav gotovo čudili, zakaj se je cena za pošiljanje kron kar na enkrat tako zvišala.

Prva Druga Narodna Banka v Pittsburghu, Pa., je morala vsled gori omenjenih okoliščin seveda zaporedoma zvišati svoje cene za pošiljanje kron, Stotila pa je to le v toliko, kolikor je bilo res nujen potreba. Ako cene zopet padejo, bo ista Banka takoj znižala svojo „rate“. Ključentno, ki od zunaj pošilja svoj denar radi nadaljne pošiljave v stari kraj, bo zaračunala one cene, ki veljajo na dan vročitve. Na tak način bo v slučaju znižanja cen zaračunala več kron, kakor jih je klient nameraval poslati, ali pa, na izrečno zhtevo, vrnila istemu razloček, ki mu gre v korist.

V GORICI IMAJO MIRNO KRI.

Gospodični Kati Kodre v Vrhopolju piše njena prijateljica Felicitas iz Gorice:

Draga Kati! Naj Ti opišem nekoliko o granati ki je padla v naš vrt. Bilo je 2. decembra ob 5. uri popoldne, ravno mračilo se je, sedla sem pri oknu v kuhinji, kar prigrimi in prižvižga; odletel proč od okna, ki je šlo v hipu na tisoče kosov. (Zdaj kunham brez okna, imam vedno lepo zračno, ni mi ga treba več odpirati.) Le-tim k vratom, zdelo se mi je, da se hiša podira; moje sobe vrata so se sama odprla, ključavnica je odletela in vse je šlo narobe. Gospod je mislil, da sem že mrtva, ker me je klical pa se nisem mogla odzvati, trenutno sem zgubila glas, moč in zavest. Potem smo se začeli skupaj zbirati. Ko smo videli, da smo še živi, začnemo misliti, kako je z gospodom monsg. Kolavčič, ali še živi? Njegove služkinje so bile ena pri meni, druga slučajno v kleti, torej sam gospod v drugem nadstropju. Hitro zberem vse moči in grem prosit vojake, naj grejo gledat, kar so takej naredili. On je pa ostal čisto hladen in prav mirno vprašal vojake, kaj da je? Potem pridejo vsi iz drugega nadstropja k nam ka-

ČRNOVOJNIK.

Niko in Tonček sta bila dobra prijatelja; poznala sta se od mladih nog. Bila sta delavna in poštena, toda slaba družba je naprej pokvarila Nikota, ki je po časi potegnil za seboj Tončeta. Ljudala sta se pijanci. Kadar je bilo, se je pilo, kadar pa ni bilo, je bilo dobro vsako sredstvo, da se pridobije pijače, vina ali žganja, vseeno, samo da teče.

Bilo je o pustu predlanskim, to sta se prijatelja sešla pri običnem jutranjem fraleku. Tonček pravi Niki: „Čuj, Niko, kupil sem poceni cel telečji drob; jaz bom dal jelo, ti pa preskrbi pijačo, n- kaj bodo dati tudi drugi. Pri „Petelinu“ si damo napraviti celo gostijo, da je bo pust vesel, pa tudi mi.“ Rečeno storjeno. A Niko je skrbelo, kje dobiti denar za pijačo. Kmalu jo iztuhla.

Zaviha si rokave, pomaga roke s se svežo krvjo telečjega drobova, oškropi si s njo srajco, pa hajd domov k ženi. Ko ga žena zagleda vsega okrvavljenega, se silno prestraši in vzklikne:

„Za božjo voljo, Niko, kaj si napravil? Usmiljen Bog!“

„Ne jokaj, saj ni nič. Stepli smo se v gostilni in razbili pohištvo. Prišel sem po denar, da zlepa plačam svoj delež, ker drugače grozi črmar, da pošlje po policaj.“

„Ti moj ljubi Bog, koliko si po-

„Doma, kaj bi pa radi?“

„Včeraj mi je naročil, naj pridem pomeit čevlje Vam in njemu; prosim pokličite ga.“

Vse je šlo kakor po loju, in Niko je dobil na račun za dva para čevljev trideset kron.

Pustni dnevi so prišli in tudi pomlad se je približala svojemu koncu. Napolnil je vojni čas in prinesel splošno mobilizacijo. Niko in Tonček sta se morala ločiti, ker je niko služil pri topničarjih, Tonček pa pri pehoti.

Trdnjava, kamor je bil poslan Niko, se je od onega časa, ko je hodil ondi na stražo kot novinec, precej izpremenila, vendar se je še vsega dobro spomnil in tati na kamenitem vrhu je našel staro znanko — ogromno kač, ki je še vedno prihajala pod kuhinjsko leno pobirat ostanke in koščke sladkarij, ki so jih ji metali častniki. Ukazano je bilo, da ne sme kač nihče storiti hudega, pa se je tudi nihče bal ni. Tako je žival mirno živela dalje in uživala dobroto vojaške kuhinje.

Včeraj je poslal Niko na pešni in gledal proti Jadranskemu morju. Misil je na svoja prva vojaška leta in jih primerjal se sedanjimi dnevi.

kakšna razlika — mir in vojna! A čas za razmišljanja je kmalu minil; Niko je bil premečen k oddelku, ki je imel odrediti dražnam. Ob tej priliki je izgubil svoj kovčeg in vse, kar je bilo v njem.

Čez nekaj dni so krenili v Srbijo. Izpčetka je bilo lepo, ker je bilo dovolj jela in tudi slivovice se je dobilo, tako da si je Niko lahko večkrat razkožil želodec. Toda čim dalje so prodirali v Srbijo, tem slabše je bilo v tem oziru, ker so naše čete zelo hitro napredovale ter je tren ostal daleč nazaj.

Naš Niko je bil primoran, da si je tu in tam preskrbel večerjo.

Bil je krasen dan; vse je bilo pokrito s belim plaščem, a žarko solnce je s svojo toploto tešilo tužna srca. Nikdo ne misli na nevarnosti, na pretečo smrt, marveč samo na svoj prazni želodec. „Pozabljaj sem že, kdaj sem zadnji krat jedel,“ si je rekel, „moj ubogi želodec me vedno silneje opominja, naj ga ne zapustim popolnoma. Moram enkrat tudi njega poslušati; sovražnik bo pač imel toliko respekta pred mojo lakoto, da me bo pustil, da se ujam.“

Pogleda na desno in levo in kmalu opazi, kar je iskal: sto korakov proč je ležal mrtve konj — pravzaprav jih je ležalo mnogo vse naokoli —; k njemu se napoti in si odrože lep kos, kakke tri kilograme. En del si je namenil privoščiti takoj, drugega pa shraniti na rezervo. Napravil si je ogenj in pripravlil meso. Toda ni imel sreče; še preden mu je zavrela voda, je sovražna krogla prebila skodelo na sred, voda je iztekla in pogasila ogenj, katerega je bil zanetil s tolikim trdom. Treba je bilo zapeti čakati druge prilike.

Potekel je dan in še eden; neprestano se jurša, a nikjer ničesar, da bi si človek potolažil želodec; kuharji so ostali daleč zadaj, najbrž so se bali, da bi tuili njih juba ne pogasila ognja. Niko je bil torej primoran, da si skuša sam pomagati, kakor ve in zna.

Čez nekoliko ur so prišli naši v malo vas. Niko se skrbno ozira na vse strani in res kmalu zagleda lepega kozliča. Dobro pomei, pška počni in kozlič se zvrne. Niko ga hitro pobaše in se u-makne s njim v bližnjo prazno kočjo, kjer ga odere in razreže. Potem si zakuri ogenj in pečenka je bila kmalu gotova. Toda že so vajeli zavohati, da se nekoč nekaj peče; prišli so v kočjo častniki in vprašali, kaj ima.

„Ujel sem kozliča, gospod poročnik, in si ga spekel, kajti v tej loden imam že pravo revolucijo.“

„Dobro, dobro,“ toča daj nam pokusiti, kajti duh je tako zapekljiv, da mora biti tvoja pečenka nekaj čisto posebnega.“

Pokuša eden, pokuša drugi, in ko bi ne bil z zvijačo izmaknil vojegega kosa, bi bil Niko tudi to pot ostal na cedilu.

Po kratkem odmoru je bilo treba odriniti naprej; to je bila ona lepa ali žalostna noč, ko se je toliko njih za vedno poslovilo od sveta. A naš Niko, ne da bi vedel kaj in kako, se je naslednji dan znašel v bolnišnici v... odkoder so ga poslali dalje v T. Ondi je pisal svoji ženi Ruži:

„Dobro dan, gospa; ali je Tonček doma?“

DR. RICHTERJEV PAIN EXPELLER ZOPER REVMAZEM, NEURALGIJO, OTRPNELOST SKLEPOV IN MIŠIC, ZOPER INFLUENCO, GLAVO IN ZOBOL.

Pravi lek se dobiva v zavitku, kot ga slika predstavlja. Odklonite ga, ako na zavitku ne najdete varnostne znamke „Sidro“.

Po 25 in 50 centov v lekarnah ali pa naročite naravnost od

F. AD. RICHTER & CO.
74—80 Washington St.,
NEW YORK, N. Y.

su Ti morem, hvala Bogu, z veseljem naznaniti, da sem bil lahko ranjen ter se mi je obrnilo že zelo na bolje. Niti misliti si ne morem, kaj sam vse pretrpel, vendar drago volje za našo milo domovino.

Zaklel sem se, da, ako ostanem živ, nočem nikdar več biti pijan, marveč bom živel po tvoji želji in gledal bom, da spravim na pravo pot tudi Tončka. Upam, da v kratkem pridem bliže domu, pa ti bom vse drugo ustno povedal. Srčno te pozdravlja tvoj Niko.

No, še preden je odposlal to pismo, je prejel vest, da je njegov prijatelj Tonček padel junaške smrti na bojišču.

Napisal sem te vrstice v spominik vrlemu črnovojniku, želeč mi, da bi se živ in zdrav vrnil k svoji dobri ženi Ruži.

I—ič.

KAJ PRAVIJO OGRI O NOVEM LETU.

Budimpešta, 1. jan. — Pri novoletnem vsprejemu je grof Khuen kot načelnik delovne stranke podarjal, da se Ogrska zvesto drži zveze z Avstrijo, ker ji to ne zagotavlja samo njenega državnega

interesa, ampak ker v svetovnem stališčen monarhije nudi Ogrski tudi zasluženo mesto. Poslane Berzevičy je pa rekel: Junastvo, katero nas veže s hrvatskimi brati, je kot opora dinastije in monarhije opravila velike ideje nagodbe in dualizma. Naša junaška odločnost mora preprečiti vsako proti naši samostojni državni obliki naperjeno centralizacijsko tendenco, kakor je to izraženo tudi v volji vladarja, ki je eno rešil vprašanje grbov in zastav. „Neues Wiener Tagblatt“ poroča da se je med vlado in opozicijo dosegel sporazum centrale denarnih zavodov.

DR. DRINKOVIČ OBŠOJEN.

Iz Grada poročajo, da se je tamkaj vršila dne 23. decembra sodna obravnava proti znanemu dalmatinskemu politiku dr. Drinkoviću, pri kateri je bil obsojen na 6 meseči ječe. Ker je bil eno leto in pol v preiskovalnem zaporu in se mu je ta vračunal in kazni, je bil izpuščen na svobodo. Razprava je trajala od 13. do 23. decembra. Branil ga je dr. Laginja. Sodilo je tržaško sodišče. Državni pravdnik je vložil proti obsodbi priziv.

P O Z O R !

KRASEN ZEMLJEVID V BARVAH, KATEREGA JE DOBITI MOGOČE BREZPLAČNO.

Obstoji iz dveh delov na štirih straneh in obsega: Pregled cellega sveta z morja in suhe zemlje. — Združene države v posebnem oddelku in skupno. — Ostalo zelo zanimivi zemljevidi. — Poučne in statistične tabele. — Panamski prekop. — Slike vseh vladarjev na zemlji. — Slike vseh predsednikov Združenih držav od Washingtona do Wilsona. — Zastave in grbi vseh držav na zemeljski krogli i t. d. . .

Kdor naših naročnikov najde dva nova vsaj polletna naročnika in pošlje dotični znesek (v tem slučaju najmanj \$1.—), na upravo, dobi na zahtev gori opisani enciklopedijski zemljevid brez vsakih nadaljnjih stroškov.

KOMUR JE TREBA KAKRŠNEGAKOLI SVETA, NAJ SE OBRNE NA NAS.

Dandanes ni javnega urada tukaj, na katerega bi se mogli Slovenci, naši rojaki, obrniti z zaupanjem ter tam iskati sveta in zaščite. Zato padejo naši ljudje večkrat laksnim zakonitim mazačem v roke, in ti jih derejo, da se jim lupi koža.

Temu zlu se je prišlo sedaj vekom, in vsakdo se more obrniti na nas ter se tako izogniti tem ljudskim krivosomam.

Kakršnegakoli sveta je treba našemu človeku, ga mu dajo naši nalašč za to najeti odvetniki v starem kraju, ali tukrjski, ameriški.

Vsakdo se more obrniti na nas glede:

Pooblastil, zadolžnic, kupnih in prodajnih pogodb, izbrisov, oporok itd. Nadalje glede vknjžb in izknjžb, užitkarskih in lastninskih pravic. Dalje glede vojaških prošenj, prošenj za polnoletnost in za ženitveno dovoljenje, glede krstnih, poročnih in smrtnih listov in tudi glede izterjanja zaslužba v Ameriki in starem kraju.

Tudi če ima kdo v tej deželi kakšne sitnosti, ali kakršnokoli sporno zadevo, naj se obrne na nas ter nas vpraša za svet. V zvezi smo z najboljšimi odvetniki v starem kraju ter imamo tudi domače odvetnike tudi v tej deželi.

V vsaki zadevi takšnega značaja, kakor gori omennjeno, se obrnite na:

„SLOVENSKI NAROD“.

45 VESEY STREET. NEW YORK, N. Y.

Ljubljana Ruži! Po tolikem ča-

SLOVENSKI NAROD

(SLOVENIC PEOPLE.)
Established 1906.
Published every Thursday.

Published by Slovenski Narod Publ. Co., Inc.

Poly. Dolinar, Pres.
C. Kolstad, Sec'y & Treas.AMERICAN IN SPIRIT, FOREIGN IN LANGUAGE ONLY.
The best advertising medium to reach the Slovenic people in the United States and Canada.

Entered as second class of mail matter at the New York Post Office under act of Congress of March 3, 1879.

Narodno pošilje po Post-Express ali Bank Money Orderju, ali pa v registriranem listu na:

„SLOVENSKI NAROD“ 45 Vesey St. New York, N. Y.

10th YEAR. — Thursday, February, 17, 1916. — No. 7.

K OBSODBI FRANKA SAKSERJA.

Deželna sodnija na Dunaju je toraj odredila zaplenbo vsega, na Avstrijskem nahajajočega se premakljivega in nepremakljivega premoženja Franka Sakserja, v Ljubljani rojenega ameriškega državljanca.

Kaj pomeni to? To pomeni, da ne more imeti Frank Sakser v Avstriji niti vinarja premoženja, niti kupa kamena, na katerega bi sedel.

To bi pa ne bilo še tako hudo. Kar ima denarja — in tega menda ni dosti — ga ima v Ameriki in smejal se bo v pest ter se rogal avstrijskim oblastim, ki so ga obsodile radi veleizdaje.

Je pa druga stvar, kateri se Sakser gotovo ne bo smejal. V komentarju k tej obsodbi pravi ljubljanski „Slovenec“, da škoduje vsak Slovenec samemu sebi in svojem, če bo imel v bodoče sploh kaj posla s tem človekom, kateremu se je utisnilo na čelo sramotni pečat izdajalca svoje domovine.

To se pravi toliko kot to, da je osumljen sovražnega mišljenja proti Avstriji vsak, ki ima sploh kak stik s tem človekom, ki pošilja skozi njega denar, ki se bo pozneje posluževal njegove agencije za „šifkarte“ ali kdor je naročnik njegovega reklamnega lista „Glasa Naroda“.

Za svojo dolžnost smatramo da opozorimo rojake na ta dejstva, ki se v resnici dejstva in ne dobrodošlo orožje v boju proti tej prijavi na narodnem telesu slovenskem v Ameriki.

Ni naš namen škodovati Sakserju in njegovi legitimni trgovini. Obvarovati pa hočemo rojake pretečen izgub, ki jih bodo gotovo doleteli, če takoj in za vselej ne prekinemo zveze s tem človekom in njegovim podjetjem.

Da je stvar prokleto resna, je razvidno iz nadaljnjega izvajanja „Slovenca“ v isti številki. Glasi se: — Zato naj vsakdo, kateri se neče odpovedati zvezam s staro domovino, vrne tudi Sakserjev list „Glas Naroda“. Sakser je s svojim početjem obsodil samega sebe.

Tako torej pravi ljubljanski „Slovenec“, ki dobro ve, kaj piše in ki hoče s tem opozoriti rojake v Ameriki na posledice, ako bi še nadalje podpirali podjetje in list avstrijskega veleizdajalca Sakserja.

Kakor že rečeno, ni naš namen škoditi Sakserju in njegovi legitimni trgovini. Časnikarska dolžnost nas pa veže, da opozorimo na to narod, ki bo moral sam presoditi ter se odloči, če je s Sakserjem proti Slovincem in stari domovini ali proti Sakserju in njegovemu podjetju.

Kdor se hoče še kedaj vrniti v staro domovino, kdor hoče obvarovati sebe in svojce pred izgubami in kazenskim zasledovanjem, se mora za vselej odpovedati Sakserju in njegovemu listu. Tu ne pomaga nobeno zavijanje, nobeno opravičevanje, da se človek ne strinja z vsebino lista, da čita le v informacijo, da pošilja denar skozi njega le zato, ker je to zanesljiva tvrdka.

Na Slovenskem je izigral Fr. Sakser svojo ulogo in vsled tega mora tudi prekiniti vse zveze z Avstrijo in avstrijskimi podaniki. On lahko pošilja denar v Italijo, Francijo in Anglijo, a v Avstrijo ga ne bo mogel več. Njegovi potniki se bodo lahko vozili v Italijo, na Francosko in v Anglijo, a vozni listek se ne bo smel glasiti do Ljubljane, ker bi imel dotični potnik mnogo sitnosti z oblastmi ter bi si nakopal velike neprilike.

Z obsodbo Franka Sakserja pa se niso avstrijske oblasti prav nič vmešale v notrajne zadeve Združenih držav. One svare le svoje podanike, ne pa ameriške državljanke, ki se nikdar več ne mislijo vrniti v rojstni kraj in to niti na obisk ne. Tem ne morejo delati avstrijske oblasti nikakih predpisov in jih tudi nočejo. Svoje ljudi pa ima vsaka država pravico posvariti ter jih opomniti na posledice, ki lahko nastanejo, ako ostanejo še nadalje naročniki lista, ki je sovražna državi in nje obstoju, ako še nadalje podpirajo podjetje človeka, kateremu se je v Avstriji zaplenilo vse premakljivo in nepremakljivo sedanje in bodoče premoženje.

Vse to, kar smo napisali tukaj, naj rojaki premislijo. Dogovore naj se s svojimi prijatelji in znanci in odpovedo zveze s človekom, ki je skušal osramotiti slovensko ime v domovini, ki je delal štafazo političnim komedijantom in srbskim emisarjem, ki so skušali ribariti v kalnem ter loviti v Ameriki svoje jugoslovanske kaline.

Obsodba je izrečena in slovenski narod v Ameriki mora sedaj pokazati, na kateri strani stoji, ali s Sakserjem proti Sloveniji ali pa z Slovenijo proti Sakserju.

BANKA KOT ZAŠČITNICA DENARJA.

Vsakdo mora imeti pri sebi nekoliko gotovine; vsakdanje življenjske potrebščine potrebujejo pač gotovega denarja. Koliko denarja moramo nositi pri sebi? To je vprašanje. Pravilno, ne več kakor ga je treba od dne do dne. Kajti človek, ki nosi s seboj velike svote denarja, je ne le v nevarnosti, da denar izgubi ali da mu je okraden, marveč zagrešuje s tem trojno krivico: nasproti samemu sebi, banki in javnosti. Nasproti samemu sebi, ker prevzema s tem na se riziko izgube in se istočasno odreka obrestim, ki bi jih mu banka izplačevala za vloženi depozit; nasproti banki, ker isto prikrajuje za denarno zalogo, ki bi jo banka znala plodonosno izrabiti; nasproti javnosti s tem, da isti odteguje del denarne zaloge, nahajajo se v cirkulaciji, in ga spravi pri sebi stran od prometa ter tako povzroča javnemu kreditu, ki je temelj vsega modernega gospodarskega življenja, veliko škodo, katere se pa končno prej ali slej mora tudi na njem maščevati.

Kjer ni bank, mora vsakdo skrbeti sam za varnost svojega denarja. Da ga obvaruje, ga skriva. Denar, ki je za to ustvarjen, da kroži, postaja skrit zaklad, ki, vsaj dokler ni dvignjen, ne prinaša nikomur nobene koristi in je za to brez vrednosti. Toda vsako skrivanje ima veliko hibo: to namreč, da se jo lahko odkrije. Če bi ne bilo bank, vrnili bi se k barbarstvu; pohlepnost po sosednem zakladu bi naganjala siloviteže k tatvini, roparstvu in ubojstvu, miro-ljubne k zavisti, nezaupnosti in človekomrznosti.

Ali, hvala Bogu, imamo banke. Ako pride k banki nekdo, ki ima več denarja, kakor mu ga je treba za vsakdanje potrebe, mu banka reče: „Shraniti in obvarovati Vaš denar, to je naša stvar. Kajti mi imamo sigurne podzemeljske shrambe, alarmne aparate proti vlomilcem in straže. Mi plačujemo mnogo denarja, da ščitimo denar, ki je pri nas. Mi že vemo kako — saj so banke za to tukaj!“

Gotovo ste že slišali o neštetihi slučajih, ko so ljudje svoj denar izgnili, ker niso zaupali bankam in so sami prevzeli shrambo svojega denarja. Enega so tatovi olajšali, drugi je izgubil denar sam ne ve kje, tretjemu so bankovci zgoreli itd. Ali se enega sovražnika našega denarja treba jemati v ozi: to smo mi sami. Pridelji skušnjava čez nas, pa imamo veliko denarja pri sebi, bo denar kmalu šel v krivoto deželo. Če se pa naš denar nahaja v banki, se bomo vendarle parkrat premislili, predno ga dvignemo, in ne postanemo žrtve vsake skušnjave.

Vsakemu svojo: vsak pri svojem poslu. In bančin posel je ta, in shraniti denar in da ga ščiti. To je njena prva in poglavitna naloga. Seveda, banka ne drži vse denar, ki ga dobi, pri sebi v gotovini; — saj to bi bilo brezsmiselno in ne bi prinašalo nobene koristi. Ali ona drži pri sebi zadostno gotovino, kakršno potrebuje za svoje vsakdanje potrebe; ostalo posojuje proti gotovim garancijam. Ta imate drugo veliko nalogo banke: podelitev kredita; iz tega ona črpa dobiček za se in za svoje depozitorje.

Ali to si zapomnite: Pravo mesto za Vaš denar je v banki; saj za to so banke tu.

Kot svojo banko izberite si banko, ki Vam vsled svoje denarne sile in svojega dobrega imena vzbuja posebno spoštovanje in ki je v stanu, da Vam je v vsaki stvari koristna. Kajti banka mora biti obenem prijatelj in svetovalec. Vsaka banka je stvorena za posebno vrsto občinstva. Za to ni treba hiteti kar k prvi banki, ki jo imate pri roki. Čemu pa imamo pošto.

Pred vsemi bankami je brez drugega priporočljiva našim rojakom Prva Druga Narodna Banka v Pittsburghu. (Adv.)

ZA RDEČI KRIŽ V LJUBLJANI.

Osrednji odbor „Rdečega križa v Ljubljani“ sestoji iz naslednjih članov:

Predsednik: PETER PETEK, 308 — E. — 6th St. New-York City. Tajnik: JOS. PAVLIČ, 341 — E. — 9th St. New-York City. Blagajnik: JOHN JURKAS, ml., 640 Warren St. Brooklyn N. Y. Zapisnikar: MARTIN HOLEŠEK, 275 — E. — 10th St. New-York City. Zastopnik: JOHN INTIHAR, 21 Webster St. Newark N. J. Nadzorniki: JOHN JURKAS, star., 640 Warren St. Brooklyn, N. Y. ALOIS HENIGMAN, 331 — E. — 24th St. New-York City. JOHN PETERKA, 124 First Ave., New-York City.

Krajevna nabiralnica, odbore in zaupnike „Rdečega križa v Ljubljani“ prosimo, naj se odslej nadalje obračajo v vseh zadevah, tičeših se „Rdečega križa v Ljubljani“, na gori imenovanega tajnika: Mr. JOS. PAVLIČ, 341 — E. — 9th St. New-York City, nabrane prispevke pa naj pošiljajo blagajniku: Mr. JOHN JURKAS, ml., 640 Warren St. Brooklyn, N. Y.

NAZNANILO.

Vsem cenjenim rojakom v Greater New Yorku in okolici je že gotovo znano, kot je bilo opetovano že naznani-
njeno na tem mestu, da priredi Slov. podporno društvo „Orel“ štev. 90. J. S. K. J. v New Yorku plesno veselico in sicer v soboto dne 26. februarja 1916 v Schützen Hall štev. 12. St. Mark's Place, N. Y. Ker je čisti dobiček namenjen le slovenskim ranjenecem v stari domovini, upamo in smo docela prepričani, da se bodo cenjeni rojaki in rojakinje te prireditve zagotovo vdeležili in kar najboljše število, za kar se zahvaljujemo že vnaprej.

VSPORED.

Prosta zabava; šaljiava pošta in zrebanje lepe podobe „Blejsko jezero“, katero je podaril rojak gosp. Jakob Sešek.

Vstopnina ni določena in sprejemalo se bode le proste prispevke pri vstopu.

Sviral bode znani orkester Albert Fuchs.

Za mnogobrojno udeležbo najljudneje vabi

Odbor.

ŠTEVILA IN ŠTEVILKE IZ SVETOVNE VOJSKE.

Sedanja vojna se po vsej pravici imenuje svetovna vojna; to nam kažejo naslednja števila in številke:

Dosedaj v vojno zapletene države merijo s svojimi kolonijami 74.764.308 km. površine, na kateri živi 1.005.893.017 ljudi. Razen tega treba prišteti vojnemu ozemlju še Grčijo z 20.000 km. površine in približno 11 milijoni duš ter

Srbijo 87.358 kvad. km.; v Črnogori imajo zavezniške armade zasedene približno 4000, v Albaniji 6000 kvad. km. ozemlja; razen tega je v rokah zaveznikov 180.000 kv. km. kurskega in zapadno-ruskega ozemlja. Izguba naših sovražnikov na prebivalstvu — 30 milijonov duš — v primeri s tem, kar jim še ostane — 850 milijonov duš — seveda ni prevelika, saj imamo mi s svojimi zavezniki 1.157 milijonov prebivalstva; toda tako ugodna za nasprotneke je videti stvar samo po številkah, v resnici je pa tudi ta izguba zanja zelo občutna, ker gre izključna za evropska ozemlja in gospodarsko in vojaško najvažnejše dele dednih dežel naših sovražnikov.

Ogromnemu obsegu vojnega ozemlja odgovarja tudi razsežnost front. Skupna dolžina front na evropskih bojiščih: na vzhodu in zapadu, na jugozapadu in jugovzhodu ter na Galipolju utegne presežati 3000. km. Samo posebi se računa, da treba za obrambo na tako ogromni fronti tudi primerne števila vojakov. Te številke bi bile posebno zanimive, toda danes je mogoče podati le približno cenitev dočim se bodo natančne številke zvedele šele po vojski. Računimo, da je od evropskega prebivalstva samo 10 odstotkov neposrednih vojnih udeležencev, tedaj dobimo ogromno število 40 milijonov obo-rojenih mož samo v Evropi; od teh utegne stati na frontah približno 15 milijonov. V resnici pa število v vojno službovanje pokli-canih mož, ako pristojemo še voj-ne dajatve, znatno presega navede-ne številke. Sicer pa pridemo do-te številke tudi na ta način, če u-poštevamo, da je znašalo mirovno stanje sedanjih vojaščin se ar-mada okroglo pet milijonov mož in pomnožimo to število z vpoklici vseh rezerv in vseh črnovojnikov od 17. do 50. leta in ponekod še čez.

Ob takih velikanskih vojnih si-lah so zavzele tudi posamezne bit-ke obseg, kakršnega ne pozna zgo-dovina. Vrhile so se bitke, v kate-rih so si stali v boju nasproti mili-joni vojakov; tako karpatska bit-ka, katere se je udeleževalo goto-vo 2 do 3 milijone borec, potem ofenzivne bitke zaveznikov proti celokupni ruski vojski, začetne bit-ke na zapadu, kakor tudi zadnja ofenzivna naših nasprotnikov ond-
kaj, v kateri je na nasproti strani nastopalo 93 divizij s 5000 topovi, torej nad poldrugi milijon mož.

Tem ogromnim številkam pri-merne so tudi izgube. Na prvem mestu stoje izgube ruske armade v naši majske ofenzivi in nadaljnjih bitkah. Samo na ujetnikih so iz-gubili Rusi 1.200.000 mož, potem 2684 topov in 2531 strojnih pušk. K temu treba pristeti še krvne iz-gube, tako da je utegnula Rusija v tem boju izgubiti dva milijona vojakov. Najtežje izgube tekmo-ene same bitke so imeli Rusi v po-zimski bitki v Mazurih (7-15. feb. 1915), v kateri so izgubili 100.000 ujetnikov in 300 topov, in v bitki pri Tannenbergu (26.-29. avgusta 1914), v kateri so Nemci ujeli 92 tisoče Rusov in uplenili 516 topov. Razmeroma velike so bile izgube naših nasprotnikov v pozimski bit-ki v Champagni, ki jih je stala 45.000 mož, dočim je plačal Joffre svojo decembrsko ofenzivo s pri-bližno 150 tisoč možmi, september-sko ofenzivo pa z 250.000 možmi. Italijani so izgubili v sošlinskih bit-kah krog 350.000 mož svojih naj-boljših čet. Vojaško najslabša An-glija naznanja oficijelno svoje ce-lokupne izgube, ki so znašale 551 tisoč 108 mož, na morja pa 40 voj-nih ladij in 624 trgovskih parni-kov.

DOPISI.

Reliance, Wyo. — Prosim, pri-občite v našem listu sledeče vrsti-ce. Kar se tiče dela, je težko poro-čati, ker se v zadnjem času vsaki teden izpreminja, nekako kot oči list, ki izhaja na 82 Cortlandt St. v New Yorku. Dotični list agitira sedaj za zavezniki oziroma za po-kojno Srbijo, potem pa udriha po srbskih diplomatih, čes da so oni krivi, da so Avstriji povsod zma-govalci. Ko je leta 1914 preplavila ogromna ruska armada Galicijo, ter prišla do Karpator, so tam na Cortlandt St. na glas upili, da Av-strije ne bo več. Kakšno pa so do-živeli, ko gospodarijo danes Av-strije in Nemei v Varsavi, ne pa batjuška na Dunaju in v Berlinu! Ko se obrača sreča na evropskih

bojiščih se tudi Sakserjeva novina, samo da gre kupčija naprej. Pre-govor se glasi, da ni človek, ki je vsaki dan drugih misli, nič prida in tako je tudi ta list kaj malo vreden. Sploh pa je dolgočasen kot kak zimski večer, kajti polo-vice lista zavzemajo oglasi za tvrdko Frank Sakser in Slovenic Publishing Co., potem pa kakšen zasmehljiv odgovor raznim dopi-snikom pod Listnico uredništva, kajti takšnim gospodom je težko kaj po volji napisati. Ako pa slu-čajno kak dopis pribežuje, ga na vsih koncih in krajih postrežejo, da je v sramoto dotičniku, ki je podpisal. Sploh pa, kdor hoče hvaliti in priporočati Sakserjevo kupčijo v dopisih, je boljše, da nič ne piše v „Glas Narobe“. Pregovor pravi, da se dobro blago samo hvali, ako pa kdo za dobro plačo kaj naredi, ni pa to menda še kakšna dobrota, temveč dolž-nost.

O kaki posebni močnatosti pa pri-teh ljudih tudi ni govoriti. Tako je naprimer svoječasno zastopnik „Glas Naroda“, — oni, o katerem sta svoječasno pisali, da se je v Denver, Colo. pregrešil zoper 9. božjo zapoved — tudi v naši na-selbini pobiral naročnino ter ob-ljubljaj zemljevide, povesti in za Novo leto mesto stenskega kole-darja Slovensko-Amerikanski ko-ledar in vse to za nagrado. Ali vo-ste, kaj pa je potem v resnici pos-lal? Nekaterim slavno povest o vodiški Johanci, drugo pa je osta-lo pri obljubah. Tako nam kažejo osle.

Iz naše naselbine ni poročati po-sebni novice. Tukajšnji Slovenci se še dosti dobro razumemo med seboj in prav posebno še glede se-danje vojne, ker ni med nami no-benih anglo-ruskih patriotov, še manj pa laških. Zato pa z veseljem čitamo „Slovenski Narod“, ki pi-še, kako si verolomni Lah zastoni razbija lažnjivo glavo ob braniku naše mile domovine, lepe solne Goriške. Pri takih mislih človek nehote vzdihne in želi, da bi se vresničile besede našega Simona Gregorčiča, ki poje svoji Soči:

Tačas pridrvi vse na dan,
Narasti, vskipi v tok strašan!
Ne stiskaj v meje se bregov,
Srdita čez bregove stopi
Ter tujce, zemlje lačne vtopi
Na duo razpenjenih valov!

Pozdrav vsem Slovincem in Slo-venkam širom Združenih držav!

Mihael Ortar.

* Sheboygan, Wis. — Naznaniti moram žalostno vest, da se je za vselej poslovila od nas dobro zna-na in skrbna gospodinja gospa Ana Hočevar, p. p. Trenklova iz St. Janza v Savinjski dolini. Po dolgi in mučni bolezni je dne 31. jan. mirno zaspala ter zapustila žalujotega soproga ter enega tri in pol leta starega sina. Pogreb se je vršil dne 3. t. m. dopoldne na tukajšnjem katoliškem pokopali-šču.

Naj ji bo lahka tuja zemljica, možu pa izrekamo svoje sožalje!

Anton Zakrajšek.

Listnica uredništva.

G. V., Pittsburgh, Pa. — Vaše-ga dopisa ne moremo priobčiti, ker ni niti resen, niti šaljiav. Nalo-ga društev za menda vendar ni, da bi zavajali svoje člane v pijan-čevanje, ki je že itak preveč raz-širjeno. Kadar nam pošljete kaj bolj resnega in stvarnega, bomo z veseljem in takoj priobčili.

One, ki pišejo, da na hotela Srbija Velesrbije, temveč le bratsko dr-žavo jugoslovanskih narodov — med temi je tudi Čedo Mijatović; — bi prav prijazno vprašali, kaj bi se zgodilo, če bi bili zavezniki res zmagovali. Ali to tako nespa-metni ter mislijo, da bi Italija pu-stila slovensko Primorje v rokah jugoslovanske države ter poma-gala na drugi strani Jadranskega morja na noge mladi veliki državi ki bi tvorila za njo največjo ne-varnost? Majhni narodi so še ved-no plačali spore velikih in jih bo-todo tudi sedaj. Živ vzgled sta nam prokleto malo brigala za Jugosla-vijo ter jo tudi skušala zadušiti, če bi že bila ustanovljena. Na ta-peska v oči, kar počenjajo Mija-tović in tovariši.

Glede avstrijskega nasilja in krutega jarma pa naj Srbi lepo molčijo, kajti nikjer ni najti toli-

ko nestrpnosti kot ravno pri Sr-bih. Vzglede nam je, da Macedonija, kjer so hoteli v par mesecih vsi posrbiti in asimilirati. Tu ne po-magajo nobena zatrdila in nobena idealistično fraziranje. Pod okri-ljem velike, dobro organizirane države pa se morejo mali narodi prav tako razvijati. Pravice pa si morajo izvojevati sami, kajti no-benega naroda ni mogoče potu-žiti, če tega sam noče. To nam pri-čajo Poljaki na Pruskem in v Ru-siji, kjer tvorijo kljub vsem šika-m nam še vedno ustaljeno, narodno zavedno maso.

„Glas Naroda“ se je potegnil za čisti slovenski jezik, katerega baje nihče dragi ne obvladuje ko-on sam. Sedaj pa pozivlja svoje Srbe, naj poskusijo okus „Ka-mel“! Okus kamel bi poskusili, če bi šli pomagat svojim angleškim bratcem v Egiptu.

Italijani bodo rešili zaveznike na Balkanu. Naprej Savoia! — Iz Avlone v Brindisi!

Cecco Beppe pravi „Il Progres-so Italo-Americano“ avstrijskemu cesarju. — Velesrbski in „jugo-slovanski“ listi mu pravijo „ubi-jalec“ in „krvolok“. — Bivšemu srbskemu kralju Petru, ki je „po-magal“ spraviti Obrenoviće s prestola, pa pravijo: — Njegovo veličanstvo Peter“.

Angleški kralj jim je navadno kralj, ruski car „batjuška“ in car vseh Rusov, dočim je nemški cesar baje blazen in avstrijski krvolok. Kako se to sklada?

Drugim se očita, da so „pasje lojalni“, a sami bi se zgrudili na kolena pred vsakim potentatom, ki je na strani zaveznikov.

Na eni strani se piše prepriče-valno proti monarhiji in dedno-mu carstvu, na drugi pa zagovar-ja največjega krvosesa in tirana svojega v nevednosti držanega na roda, črnogorskega Nikito. Kje je konsekvence?

PROTEST GRŠKE PROTI ZAPLEMBI PARNIKA.

London, Anglije, 15. febr. — V neki Reuterjevi brzojavki z Aten se glasi, da so nastale med Grško ter zavezniki diplomatske težkoče glede zaplenjenja grškega parnika „Mavrakratousa“ ter aretacije 200 Buigarov, ki so se nahajali na krovu tega parnika.

Grške oblasti zatrjujejo, da so ti ljudje grški podaniki, ker so do-ma iz krajev, katere je dobila Gr-ška po drugi balkanski vojni.

V neki brzojavki iz Soluna na pariški „Temps“ se glasi, da gra-de Nemci železnico iz Skoplja v Monastir, preko Kruševa.

V nemškem oficijelnem poroč-lu se glasi, da ni poročati z Balke-na ničesar novega.

DEBELA RACA.

Petrograd, Rusija, 15. febr. — Vojni urad je oficijelno sporočil, da so se nemške čete v bližini Vil-ne uprle ter da je bil pri tem ubit neki nemški poročnik. Nadalje se glasi v istem poročilu, da so vpi-zorili Nemci v tem odseku več po-plnoma brezposelnih naskokov. Z avstrijske fronte se poroča, da je oddelek kozakov napadel in uničil neki avstrijski oddelek južno od Pripeta, v bližini Ebelar. Ob srednji Stripi je streljala ru-ska artilerija na štiri sovražne aeroplane, izmed kojih je padel eden v sovražniške črte.

NEMŠKI KARDINALI ODGOVARJAJO BELGIJCEM.

Pariz, Francija, 15. febr. — V posebni brzojavki iz Rima se gla-si, da pripravljajo nemški in av-strijski kardinali, nadškofje in škofji skupen odgovor ne neki pismo belgijskih škofov. Belgijski kardinal Mercier je naslovil na avstrijske in nemške škofe posebno poslanico, v kateri je apeliral na Nemece in Avstrij-je v imenu skupne vere v interese Belgije. V posebnem dostavku je je objasnilo neštete krivice, kat-re so morali Belgijci pretrpeti.

Novice iz stare domovine.

KRANJSKO.

Nagla smrt majorja. — Dne 28. decembra je nagloma umrl v Idriji major Ludovik Reinhold. Po začetku si je prižgal cigareto, pa je omahnil v roke svojemu strazu in bil takoj mrtev. Bil je skromna in zelo blaga duša. Komu je g. dekan, pri katerem je bil v stanovanju, ponudil kot štabnu oficirju dve sobi, je odgovoril: „Zakaj se bom tu košatil in Van še več nadleže delal, morda se na čez teden dni že v vojnem jarku na zemlji in blatu“. Mladi kadet je se prihajal k bataljonu. Izročil je novemu častniku oddelek z besedami: „Tu Vam izročam 60 pušk, ampak 60 duš“. Bil je pri častnikih in moštva zelo priljubljen. Star je bil 41 let. Gospa njegova živi v Przemyslu. Otrok ni zapustil. Prepeljali ga bodo v Przemysel.

„Hrvatska riječ“. — Kakor govorijo, prične s 1. januarjem izdajati koalicija nov list pod imenom „Hrvatska Riječ“, ki bo izhajal popoldne, a urejeval ga bo Gvido pl. Hreljanović.

Dovoz rumunškega žita. — Praški Tagblatt izve z merodajne strani, da nakupljenega rumunškega žita ni pričakovati pred ar. marca. Manjša množica so že dospela a glavni del utegne priti šele ob omenjenem času.

V vojno službo. — Bil poklicni dr. phil. P. Hadrijan Kokol O. P. M. gimnazijski lektor v Kamniku.

Smrt za domovino. — V Celovcu je umrl 18 let stari domobranec Jožef Potovnik iz Logatec.

Tretjič odlikovan za hrabro zadržanje pred sovražnikom je ljubljanski g. Josip Bitenc, puščičnik 87. pešpolka. Prejel je ponovno Najvišje pohvalno priznanje.

St. Rupert. — Nesreča v gozdu. V Kostanjevici je drevo ubilo hčer posestnika Franciške Sladec 18 letno Franco in pa hlapca. Spodžgala sta bukev, pa je padla nanju in bila sta takoj mrtva. — Čez 1 leto dni je pisal iz ruskega vojak Jožef Janšek, ki je bil že davno proglašen za mrtvega, svoji ženi na Ravnik. Veselje žene je bilo poudarjeno. — V občini St. Rupert je dosedaj mrtvih vojakov do 15. Med zadnjimi je umrl v bolnici pri Ptuju Pelegrin Florjančič. Z doma pa je vseh mož do 500. V laškem ujetništvu sta Kos iz Mal. Cvnika in Jože Brean iz Homa. Na Ruskem jih je pa veliko.

Odvetniška vest. — Ljubljanski odvetnik dr. Valentin Kršper, se je radi pomanjkanja oseba začasno odpovedal odvetništvu ter prevzame njegovo pisarno dr. Fran Tomlinšek, odvetnik v Ljubljani.

Zrebanje ljubljanskih srečk. — V prostorih mestne blagajne se je vršilo večeraj 1. zrebanje srečk ljubljanskega loterijskega posojila. Načelnik zrebalne komisije je bil magistratni nadsvetnik Lauter; občinski svet je bil zastopan po občinskih svetnikih Jegliču in Likozarju, zapisnikar je bil e. kr. notar Plantan. Izrečalo se je 800 številk. Glavni dobitke v znesku 50.000 K je zadela srečka št. 1223. Nadaljnje večje dobitke so zadela naslednje srečke: št. 42.696 — 300 K, št. 62.032 — 200 K, številke 59.680, 21. 526, 44.765, 72.840, in 74.744 po 1000 K, številke 5274, 72.757, 68.140 in 61.039 po 600 K, vse ostale izrebrane srečke pa dobitke po 60 K. Dobitki so izplačljivi dne 2. julija 1916.

Umrli je v kamniškem samostanu starostar frančiškanske provincije sv. Križa, bisernomašnik č. p. Rudolf Dolinšek. V sedemdesetih letih je bil kot večletni gvardijan in vodja kamniške deške gošade dobro znan in cenjen. Mlajši ga niso več tako poznali, ker je že lepo vrsto let živel v pokloju. Noge so mu odpovedale, da ni mogel ven in nekaj let tudi na vrt in v obednico ne. Drugače je bil pa do zadnjega tako svežega duha, tako zvestega spomina, kakor so štirinosemdesetletni starčki redko. Bil je živa in kritična kronika. Nad pol stoletja provincije. Pogreb je bil v torek 4. jan. ob 9. uri zjutraj. Naj v miru počiva!

Vrl mož. — Tukajšnji trgovec in posestnik g. Josip Olup, o katerem mukah in težavah v srbskem ujetništvu in njegovem begu iz

srbskega ujetništva smo poročali, nam je danes izročil 70 K nagrade in dnevnic, ki jo je prejel kot vojak, in sicer daruje 35 K za „Rdeči križ“ in 35 K za vdove in sirote padlih kranjskih junakov. Čast vrlumu, požrtvovalnemu namenu mesečnu!

Imenovanja v armadi. — Za poročnike so imenovani pri e. kr. železniškem polku štirje slovenski tehniki, in sicer: Dimnik Stanko (sin g. nadučitelja Jakoba Dimnika), Fine Franc, Premk Edvard, vsi trije iz Ljubljane, in Gasperšič Antonin iz Trsta. Pri alpinskem polku sta pa postala poročnika Egon Jezeršek, učitelj na C. M. šoli v Trstu, in Josip Špenko, učitelj v Leskovecu.

Vpokoj je stopil dr. J. M. Klimesch, profesor na tukajšnji prvi državni gimnaziji, ter dobil tem povodom naslov šolskega svetnika.

Kje je dr. Jehart? — Vojni kurat Iv. Herkner, ki je bil v Skoplju po bolgarskih četah rešen iz srbskega ujetništva, poroča dunajski „Reichspost“, kako se mu je godilo v Srbiji. Med drugim piše g. Herkner tudi o ujetem slovenskem vojnem kuratu dr. Jehartu. Herkner poroča, da je bil dr. Jehart nekaj časa zaprt v „Bardovu“, in sicer v stari turški vojašnici v bližini Skoplja, kjer je bil zelo strogo zastražen. Herknerju je bilo prepovedano občeati v g. dr. Jehartom. Niti spovedati se dr. Jehart ni smel, dasiravno je to tako srčno želel. Herkner ni mogel izvedeti, zakaj se je dr. Jeharta zaprlo. Najbrž je se to zgodilo zaradi poskušanja bega ali pa je bil osamljen vohunstva. Kje se nahaja sedaj dr. Jehart, ni znano.

Vojni kurat. — Vojni nadkurat Hubert Rant je predstavljen od vojnega superiorata k brigadi; vojni kurat Josip Bulovec je obel, na njegovo mesto je vpoklican č. g. P. Hadrijan Kokol.

Iz Tržica. — V bitki pri Oslavju je padel 10. novembra krojaški pomočnik Franc Tavčar. Bil je član društva sv. Jožefa in teološkega odseka. Naj počiva junak v miru! — V župnijski tržički je bilo v 1. 1915. rojenih: 109, umrlih 104, porok 11, oklicev 16, obhajancev 64.000. — V društvo sv. Jožefa v „Našem domu“ se vsi vsak torek ob 8. uri zvečer društveno predavajo.

V drugič je bil odlikovan vrli narednik domačega pešpolka Ravninar Vladimir s srebrno svečeno druge vrste za junaško udeležbo v poslednjih bojih ob Dnjestru. G. Ravninar se bojuje že več mesecev pogumno in neustrašeno na braniku domovine in je zato jako priljubljen pri svojih predstojnikih in pri moštvi. Bodi mu sreča mila, da se zdravi in čil vrne v ljubo mu domovino.

Padel je na bojišču Janez Konec posestnikov sin iz Čirčič.

Smrtna kosa. — Umrli je v Mariboru ravatelj ženskega učiteljskega Fr. Frisch, star 60 let. — V Kranju je umrl knjigovoz Pavel Bizjak. V Zapuškah pa gospa Josipina Stroj, gostilničarka „Pri Voglarju“. — V Breznici na Gorenjskem je umrl Gregor Kovač, železniški čuvaj v pokloju.

Samomorilni poizkus vojaka 17. pešpolka. — Dne 2. jan. je iz neznanega vzroka streljal iz službene puške nase 24 let stari infanterist 17. pešpolka Rudolf Waehler. Ranjenega so prepeljali v bolnišnico.

PRIMORSKO.

Goriški begunec iz Podgora. — 16 let stari Peter Delpin, stan. na selu št. 49, ki je sedaj kot voznik v službi pri električni cestni železnici, si je pri vožnji težko poškodoval roko. Zdravi se v deželni bolnišnici.

Pismo iz zasedenih krajev. — Marija Uršič iz Selišč pri Tolminu je pisala I. Ivančiču sledeče: Če je njeni gospod! Prosim Vas, da bi bili tako dobri, da bi pisali monsi. Noge so mu odpovedale, da ni mogel ven in nekaj let tudi na vrt in v obednico ne. Drugače je bil pa do zadnjega tako svežega duha, tako zvestega spomina, kakor so štirinosemdesetletni starčki redko. Bil je živa in kritična kronika. Nad pol stoletja provincije. Pogreb je bil v torek 4. jan. ob 9. uri zjutraj. Naj v miru počiva!

Vrl mož. — Tukajšnji trgovec in posestnik g. Josip Olup, o katerem mukah in težavah v srbskem ujetništvu in njegovem begu iz

dec. 1915. — Svoječasno je Slovenec poročal, da so bili nekateri kranjski trgovec od tukajšnjega e. kr. okrajnega sodišča kaznovani z globami radi „navijanja cent“. Od kaznovanih sta prijavila utok na e. kr. deželno sodišče g. Josip Kovačič in njegova soproga Antonija iz Komna lišna št. 41, kateri bi imela plačati 140 K globe. Obrazložila na e. kr. deželno sodišče se je vršila dne 27. decembra 1915 v Opatiji. Oba, Josip in Antonija Kovačič, vztrajali radi oproščenja je daroval za „Rdeči križ“ 50 K. Blagodušnemu darovalen: Bog plačaji!

Admiral baron pl. Spaun, bivši poveljnik naše mornarice, se vedno vstraja v Gorici, kjer živi v pokloju. Njegova hiša stoji na Korzu, ki je po laških granatah najbolj ogrožen, vendar 83 letni pomorski junak, ki je svojčas krepko pomagal v bitki pri Visu, ne zapusti Gorice. 26. decembra ni piše na neki dopisnici: „Zelo zadovoljen sem tukaj; bivanje mi nudi vsaj nekaj izpremenbe!“. Lep zgled mladokrvnosti!

Umrli je v Gorici v ponedeljek 3. januarja pri 66. ss. Uršulnikah v. g. Vinko Tomagnin, vpokojeni duhovnik goriške nadškofije v 82. letu svoje starosti. Začasa vojske je iskal zavetja tudi v Skofiji Liki, a se je kmalu vrnil v Gorico. Granata mu je poškodovala stanovanje — preselil se je v katalombe in tudi tam vsak dan maselal; čez tri tedne se je preležal z zrahljanim zdravjem v zgoraj omenjene prostore in zdel vidno hujšati. Na starega leta dan se je vzel zmučen in utrujen v bolnišnico posteljo — v ponedeljek zgodaj je zzečel se enkrat duhovnika: z gniljivo pobožnostjo je ljubeznivi starček prejel sv. zakramente za umirajoč in popoldne ob 1. uri je brez boja zaspal v Gospodu. Pogreb blag. pokojnika se je vršil v sredo 5. januarja ob 10. uri popoldne. Priporočamo ga v. g. tovarišem v memento.

Božični prazniki pri beguncih v Steinklamu. — Iz Steinklama so nam pisali: Božične praznike smo praznovali sicer v tujini, vendar ne precej lepo, posebno nam je bilo v tolažbo, da smo imeli več sv. maš. oz. praznike je delil z nami veselje in gorje v. g. dekan Rojce, ki je prišel k nam z Dunaja, Božični praznik smo imeli šest sv. maš, med katerimi smo peli na vse lepe božične pesmi. Na sveči večer je oskrbnikstvo priredilo lepo božičnico ter oddarovalo nad 1500 otrok z gorko obleko, igračami in sadjem. Nad 200 otrok je bilo drugi dan v vojaški uniformi. G. dekan je prinesel z Dunaja 562 spodnjih oblek za male otroke. Tudi smo bili veseli, da ni bilo za božične praznike prvič nobenega mrliča. Naš neutrudni gospod župnik Kos je prav lepo okinal cerkev ter preskrbel novo mašno obleko. Hvala lepa vsem dobrotnikom, ki nam lajšajo naše gorje in brišejo naše solze.

Roparski umor na Reki. — Na Reki je bila umorjena 31. oktobra lani branjevka Franja Milešič. Morilec so odnesli 10.000 kron v gotovini in veliko nakladi. Policija je dognala, da so Milešičev umorili 19 letni brivce Salamone Papa iz Sarajeva, 34 letna Erminija Sikra, 26 letni trgovski sosednik Milan Drpenica iz Paklenice, Denarja in kinča še niso našli.

Težka nezgoda železničarja. — Policijski inspektorat na južnem kolodvoru v Trstu je telefonično zaprosil zdravniško pomoč za nekoga čuvaja, ki se je pri padcu čez ograjo težko poškodoval na čelu. Zdravnik rešilne postaje se je takoj podal na kolodvor, odkoder se je z železniškim vozikom odpeljal na lice mesta — v čuvajnico kjer mu je nudil prvo pomoč.

R A Z N O.

Volitev olumškega nadškofa je odločena na dan 18. januarja. Po vsej priliki pa pojde le za volitev v svrhu predlaganja v imenovanje.

Iz finančne službe. — Finančni konceptist dr. Ivan Zorn je imenovan za finančnega komisarja v deželni čimovnem razredu.

Umrli je v Varaždinu na Hrvatskem ugledni pravaš Jurij baron Rukavina.

Odprava uporabljanja cirilice po postnem in brzojavnem prometu

do 14. k. Selee, Kranjsko, ranj. ujet. (Omsk, Rusija.)

Antonič Anton, peš. dom. p. p. 5. 12. k. Mavhinje, Primorsko, 1887. ranjen.

Arzenšek Jurij, lovec, lov. baon. 30. 3. k. Celje, Stajersko, 1895. mrtve.

Ambrožič Anton, peš. p. p. 17. 8. k. Oslica, Kranjsko, 1885. ranj.

Avsec Franc, peš. p. p. 17. 6. k. Videm, Kranjsko, 1892. ranj.

Abram Jožef, nad. res. p. p. 87. 8. k. Blanca, Stajersko, 1887. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Anderlin Martin, sluga, p. p. 87. 6. k. Celje, Stajersko, 1892. u. (Novikolajevsk, Tomsk, Rus.)

Antlejo Franc, peš. p. p. 87. 11. k. Celje, Stajersko, 1891. ujet. (Barnaul, Tomsk, Rusija.)

Antolič Peter, peš. p. p. 87. 3. k. Velika Nedelja, Stajersko, 1893. ranjen in ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)

Aristovnik Alojzij, peš. p. p. 87. 12. k. Pietrovec, Stajersko, 1892. ujet. (Nižnji Novgorod, Rusija.)

Artič Jurij, peš. p. p. 87. 2. k. Sv. Florijan, Stajersko, 1892. ujet. (Rusija.)

Bealov Ivan, lov. lov. baon. 30. 3. k. Celje, Stajersko, 1895. ranj.

Bezenšek Ivan, peš. p. p. 27. 4. k. Gonobče, Stajersko, 1881. ujet. (Rusija.)

Bernič Andrej, lov. lov. baon. 20. 3. k. Ptuj, Stajersko, 1895. r.

Berančič Jožef, lov. lov. baon. 30. 3. k. Ptuj, Stajersko, 1895. r.

Bergles Ivan, lov. lov. baon. 30. 4. k. Škoka Stajersko, 1895. r.

Blazina Alojzij, peš. dom. p. p. 5. 12. k. Gabrovec, Goriško, 1889. ranjen.

Babič Ferdinand, korp. p. p. 87. 3. k. Ljutomer, Stajersko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)

Babič Matija, četov. p. p. 87. 4. k. Ljutomer, Stajersko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)

Berglez Franc, peš. p. p. 87. 2. k. Celje, Stajersko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)

Bogatini Alojzij, res. p. p. 87. 19. k. Oplotnica, Stajersko, 1887. ujet. (Rusija.)

Božičnik Anton, nad. res. p. p. 87. 3. k. Kamnica, Stajersko, 1887. ujet. (Rusija.)

Brodnik Martin, voznik, p. p. 87. 10. k. Slovenji Gradec, Stajersko, 1881. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)

Bergant Alojzij, peš. p. p. 17. 7. k. Ljutomer, Stajersko, 1881. ujet. (Rusija.)

Budia Alojzij, gefr. p. p. 87. 4. k. Zepoce, Kranjsko, 1881. ranj.

Bergant Ivan, gefr. p. p. 17. 6. k. Gornja Siska, Kranjsko, 1893. ranjen.

Bernard Stefan, korp. p. p. 17. 7. k. Kranj, Kranjsko, 1893. ranj.

Beznik Miha, peš. p. p. 17. 7. k. Gorje, Kranjsko, 1887. ranjen.

Bizjak Ivan, gefr. p. p. 17. 8. k. Velika Dolina, Kranjsko, 1890. ranjen.

Bizjak Ivan, gefr. p. p. 17. 8. k. Vrhnika, Kranjsko, 1892. ranj.

Bogataj Anton, peš. p. p. 17. 6. k. Selee, Kranjsko, 1894. ranjen.

Brvar Franc, peš. p. p. 17. 8. k. Trojane, Kranjsko, 1880. r.

Bučar Leopold, peš. p. p. 17. 6. k. Krško, Kranjsko, 1884. ujet.

Babič Martin, peš. p. p. 87. Ljutomer, Stajersko, 1892. ujet. (Barnaul, Tomsk, Rusija.)

Babuder Friderik, nad. res. p. p. 87. 2. k. Materija, Istra, 1887. ujet. (Belev, Tula, Rusija.)

Behak Anton, peš. p. p. 87. 9. k. Prvarje, Stajersko, 1888. ujet. (Moskva, Rusija.)

Berginc Jakob, črnovoj. ož. pov. 7. žaga, Goriško, 1873. ujet.

Berglez Alojzij, nad. res. p. p. 87. 1. k. Gonobče, Stajersko, 1887. u. (Nižnji Novgorod, Rusija.)

Bertole Franc, peš. p. p. 87. 4. k. Globoko, Stajersko, 1888. ujet. (Pensa, Rusija.)

Bidut Anton, nad. res. lov. baon. 20. 3. k. Tržič, Goriško, 1887. ujet.

Bizjak Ivan, peš. p. p. 87. 12. k. Slovenji Gradec, Stajersko, 1891. ujet. (Uglič, Jaroslav, Rusija.)

Blazina Franc, nad. res. p. p. 87. 3. k. Sv. Rok, Stajersko, 1881. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Borjak Viktor, peš. p. p. 87. 4. k. Celje, Stajersko, 1884. ujet. (Bolice v Valjevo, Srbija.)

Božič Viktor, peš. p. p. 87. 3. k. Ljutomer, Stajersko, 1893. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Potočnik Vincenc, nadpor. p. p. 7. 14. k. Selee, Kranjsko, ranj.

POZOR ROJAKI!

Kdor želi prevzeti zastop in naradni naročnike za „Slovenski Narod“ v naših naselbinah po Združenih državah in Canadi, naj nam to naznani.

Uprava

OKLIC!

Uradni oklic. e. kr. oblastev v stari domovini, so velike važnosti za tiste, koga se tičejo. Ker so utegne zgoditi, da bita ali oni v oklicih prizadejati rojak ne čital našega lista, oz. zarjamo cenjene čitatelje „Slov. Naroda“, naj dostojnika obvestijo o oklicu, ki se ga tiče.

2512 2-1. OKLIC. A 35151+

deleža noznanega bitušča.

Lovro Jernejčič, posestnik na Ucu št. 44, je dne 1. marca 1915 umrl. Poslednja volja se ni našla.

Zapustnikov sin Anton Jernejčič, katerega bivališče sodišču ni znano, se poziva, da se tekom enega leta ali danes naprej zjavi pri tem sodišču. Po preteku tega roka razpraviha se bodo zapuščina z ostalimi dedici in z gospodom Avgustom Belle-top iz Uca, ki se je postavil za skrbnika odsojenemu Antonu Jernejčiču.

C. kr. okrajna sodišča v Cirknici, odd. I., dne 27. decembra 1915.

3433 1. 2. T 17153

VEDBA POSTOPANJA DA SE ZA MRTVEGA PROGLASI JOŽE SUHOREPEC.

Dne 12. februarja 1898 vojni Jože Suhorepec, bivši posestnik iz Zajčjege vrha št. 2, se je izselil leta 1890 v Ameriko ter od tega časa ni nikakega glasu več o njem.

Ker utegne, potemtakem nastopiti zakonita domneva smrti po zmlusu št. 24, št. 1 obč. drž. zak. se uvaja po prošnji Marije Suhorepec, vžitarice na Zajčjem vrhu št. 2, po Ivanu Uškarju, notarskem substitutu v Cirknici, postopanje v nameni proglavitve posmrtnice za mrtvega.

Vsakdo se tožbeno pritoži ali prosil sodišču ali skrbniku v 14 dneh po prejemu proglavitve ali mu na drug način da do znanja, da se živi.

Po 10. januarju 1917 razsodilo bo sodišče po zopetni prošnji o proglavitvi za mrtvega.

C. kr. okrajno sodišče v Rudolfu, odd. I., dne 21. decembra 1915.

3463 C 1421511 to C 1461511 OKLIC.

O tožbah: Ane Brunškole, iz Vrčice h. št. 1, zoper neznanega kje v Ameriki odsotno Alojzija Zajce, roj. Golobčič iz Kleca h. št. 17, radi odstojne prednosti p. p. in 15. radi priznanja plačila in izbrisu terjatve po 315 K 50 h s pp. odredil se je narok za ustno razpravo na dan

31. decembra 1915 ob 10. u. odnosno 11. uri dop. pri tem sodišču, v sobi št. 7.

Toženkama imenovani skrbnik g. Josip Starina iz Cirknice zastopaj ju bo v omenjenih pravnih stvarih dokler se ali ne oglasita pri sodišču ali ne imenujeta pooblaščenca.

C. kr. okrajno sodišče v Cirknici, odd. I., dne 22. decembra 1915.

3468 Cg I a 47151 OKLIC.

Pri tem sodišču toži Mihael Zolotok iz Zaboršta št. 2, dr. Žitku v Rudolfu Franceta Pavca, posestnika iz Malega bana, sedaj neznanega kje v Ameriki, radi 1800 K.

Prvi narok bo 7. januarja 1916 dopoldne od pol 9. uri tosedno v sobi št. 58.

Kuratorjem za čin imenovan je dr. Jakob Schegula v Rudolfu. Tu bo odsotnega Franceta Pavca zastopal dotle, da se isti ali sam zgisi, ali pa naznani sodišču pooblaščenca.

C. kr. okrajno sodišče v Rudolfu, odd. I., dne 24. decembra 1915.

SEZNAMEK IZGUB.

od 15. do 31. julija 1915.

Častniki

Cepuder Vladimir, vojni kurat, dom. p. p. 27. ujet. (Chodzent, Samarkand, Rusija.)

Geršič Ivan, kadet, črnovoj. baon. 42. 3. k. Polstrava, Stajersko, 1893. ranjen.

Terbežnik Franc, nadpor. lov. baon. 7. ujet. (Murov, Vladimir, Rusija.)

Potočnik Vincenc, nadpor. p. p. 7. 14. k. Selee, Kranjsko, ranj.

Trak Karl, prap. dom. p. p. 27. ujet. (Omsk, Rusija.)

Moštvo.

Antonič Anton, peš. dom. p. p. 5. 12. k. Mavhinje, Primorsko, 1887. ranjen.

Arzenšek Jurij, lovec, lov. baon. 30. 3. k. Celje, Stajersko, 1895. mrtve.

Ambrožič Anton, peš. p. p. 1

NIHILISTINJA.

(Roman iz življenja.)

Za „Sl. N.“ — r.

(Nadaljevanje.)

— Tega ne bom storila, — je rekla baronica nežno, se sklonila ter ga poljubila. — Ne zahtevaj pa od mene, da bi me imel le ti. Bila sem nekdo žena enega moža, a ne bom nikdar več!

Ivan je zadržal vspričo poljuba Nahide ter strastno objel postavo, ki je stala pred njim. Njegove oči so visele na njenem licu in sree mu se burno utripalo.

Nahida se je Nahida oprostila njegovega objema.

— Ne take strastno, moj deček. Čas beži in jaz ti moram še veliko povedati.

Nato mu je sporočila o svojih načrtih za bodočnost ter mu zagotovila pri tem eno glavnih nalog. Sele pozno zvečer se je poslovila od nje s strastnimi poljubi ter si poiskala počitka.

Nahida pa je stala še dolgo zasa ob oknu ter se ozirala v nebo, dočim ji je igral krog usnen zadovoljen smehljaj.

— Divji dečko je ta Ivan, poln ognja in energije, ki se neustraši nobene stvari in bi šel zame po zvezde na nebu. S Karolom in Ivanom, z mojimi očetom in Cirilom ter s pomočjo črnih bratov se ni ob posrečilo izpolniti testament moje matere ter se maščevati nad vsemi, ki so se pregrešili nad njo in nad drugimi sirotami brez obrambe.

12. POGlavJE.

Pri pastorku.

Več mesecev je poteklo izza umora knežinje Damarov. Ta umor je vzbudil velikansko senzacijo. Vsi listi so pisali o njem ter tudi o tem, da se je našlo tujka knežinje zadnjega in da je izginila Sonja. Uvedena preiskava pa ni prinesla nobenega pojasnila.

Niti Nahida, niti Ivan Markov nista omenila pri zaslišanju ime na pravega, ajma dobro znanega

morileca. Anonimno ovadbo, katero se je odposlalo sodišču in v kateri se je dolžilo Nahido, se je moglo pustiti na strani, ker se je glasom izpovedi služabnikov vrnila baronica dolgo časa potepala, ko je bila knežinje že mrtva.

Baronica se je kljub prošnji Ivana, naj preživi zimo v Kistenovki, preselila v gubernijsko mesto in v hišo pastorka Hagena, kojega družina jo je sprejela z odprtimi rokami.

Nahida je storila to iz treh razlogov. Prvič je hotela dodobra spoznati družino, ki je tako ljubila njeno pokojno mater. Drugič si je hotela tekom zimskih mesecev dobro privaditi ruskemu jeziku in tretjič je hotela ostati v bližini sodišča, ki je urejevalo zapuščeno zamlje knežinje.

Nahida je prijavila svoje zahteve na podlagi oporoke knežinje, v kateri se je postavilo Maša za dedinjo in sodnik Lubov ji je že zagotovil, da se bo dedščino skoro gotovo prisvojilo njej.

Ta sodnik, ki je svoječasno tudi vodil preiskavo v zadevi smrti Nahidine sestre ter mladega grofa Trojekurova, je bil popolnoma očaran od njene duše. Ni skoro minil dan, ne da bi jo obiskal.

Nahida je bila dosti pametna, da ni odklonjevalno nastopila proti temu njej malo simpatičnemu Rusu, ki je bil v prvi vrsti vdeležen pri izpadu procesa radi dedščine. Vsi tedaj je trpela njegovo družbo, ne da bi ga drugače kaj posebno odlikovala.

Sploh pa je prihod Nahide tudi drugače vzbudil v mestu veliko pozornost in skoro vse družine so teknovali med seboj, da se spoznajo z baronico. V prvi vrsti je bila sličnost z umrlo sestro Mašo, kar je zanimalo ljudi in drugje je kmalu po svojem prihodu rešila vse posrečeno operacijo neki bolni ženski življenja. Konečno pa se je popolnoma skrivnostno tudi pojavila vest, da je bila Nahida, ki si zastrepila knežinjo Damarov.

Vse okoliščine so seveda veliko pripomogle k temu, da se je obdalo Nahido z nekim skrivnostnim čarom in posebno možki svet

se je pehal za njo, če se je kedaj slučajno pokazala v družbi.

Ponavadi pa je živila v hiši pastorka, kjer se ji je odprlo čisto novo življenje, ki je nasprotno njemu dosedanjemu. Najraje pa je občevala s Hano, najmlajšo hčerko pastorka. Pri njej in njenem očetu se je učila rusčine ter je kaj hitro napredovala.

Strogo vrejeno in mirno življenje v pastorku je kaj blagodejno uplivalo na Nahido in zelo se je pomirila. Večkrat se je presenetila pri misli, da bi celo njeno nadaljnje življenje poteklo tako mirno.

Krog sedne ure zjutraj, se je zbirala družina v salonu, v katerem je stal harmonij. Pastor je opravil jutranje molitve, nakar so šli vsi k zajutreku. Po zajutreku je šel vsak za svojim poslom in na večer se je vedno zbrala majhna družba prijateljev, nakar se je igralo, pelo in drugače kratkocasil.

Tako je potekel dan za dne in le nedelja je prinesla nekaj izpremenbe.

Nahida se je v pričetku smejala temu enakomernemu življenju, ter se tudi ni vdeleževala pobožnosti. Noben izmed družine pa ji ni raditega kaj očital. Kmalu pa se je pričela zanimati za to in pozneje je ni nikdar manjkalo pri jutranji molitvi in pri nedeljski službi božji. Neko nedeljo se je celo ponudila, da prevzame sotočko in pastor se je čudil njene krasnemu glasu.

Bilo je par dni pred Božičem in vsi vdeleženci pri cerkvenem petju so se bili zbrali k glavnim skulpturam. Ta je potekla izvanredno dobro in pastor je bil nad vse zadovoljen.

Po skušnji so se zbrali vsi v salonu, kjer se je serviralo čaj. Pogovor je prebajal od predmeta do predmeta ter obstal konečno pri godbi. Govorilo se je o moči in uplivu glasbe ter ponavljalo povesti od Siree Ošjeja pa do naj-novejših skladb. Omenilo se je tudi pripovedke o nemški vili Orelei, ki je s svojim petjem vodila ribice v propast.

Tako je potekal večer, ko je na enkrat pozvonilo ter je vstopil v sobo zdravnik Aleksander Karlovič Sašev. Pozdravil je navzoče ter se obrnil nato proti pastorku: — Ali imate danes svoj muzikalni večer, Viktor Ivanovič?

— Gotovo, a zakaj vprašujete? — je vprašal pastor.

— Ker sem privedel s seboj harmoniko, ki vam bo delal pravo veselje. On čaka v salonu.

— Vsi so hoteli tja. Zdravnik pa jim je zastavil pot ter rekel smehljaje: — Stojte, gospodje in dame! Umetnika boste že še videla iz lice, a on želi ostati za nekaj časa nevidljiv ter prositi gospodično Hano, naj ga spremlja na glasovirju ob pesmi, katero želi zapeti. Nato se bo osebno predstavil.

Vse se je smejal, a kmalu so zadoneli iz salona zvoki in krasen tenor je pričel peti neko ljubavno pesen.

Po končanem pesmi se je vse gnetlo v salon in ostala je le Nahida. Ko so ji prišli na uho prvi zvoki, je prestrašena skočila na noge. Čim dalje pa je pel pevec, tem bolj je pričela polniti njena prsa razkošna radost. Pevec je bil Karl Sand, njen Karlo in pesen, katero je pel, je bila njena ljubljanka.

Tako je stala par sekundi ter se z blestečimi očmi ozirala proti vratom.

Tedaj pa se je prikazala možka postava, z bujnimi rjavimi lasmi in brado.

Z razprostrtimi rokami je pohitel proti baronici in solze veselja so se mu pojavile v očeh.

— Karl, moj Karl, — je šepetala ona ter mu zrla v oči. — Ali si zopet pri meni?

— Za vedno, moja draga ljubica, — je odvrnil on ter jo prišilil na prsa.

Nato sta se oba vrnila v salon, kjer je medtem dr. Sašev povedal družbi, da je bil mladi doktor medicine na njegovo lastno prošnjo nastavljen od ruske vlade kot pomožni zdravnik v mestni bolnici. Svojo ženo Nahido pa je hotel s svojim petjem presenetiti.

Ko sta stopila oba mlada človeka v salon, je stopil k njima pastor Hagen ter rekel z globokim gunginjem glasom: — Iz pesni, katero vam je pol vaš zaročenec, ste sedaj gotovo izvedeli, kakšna je večna blaznosta. Ali boste mogli kedaj pozabiti krasne trenutke, katere ste ravnokar preživeli?

Nahida je poljubila pastorku roko, nakar je slednji blagoslovil par.

Vseh navzočih se je polastilo praznično razpoloženje in še dolgo so ostali skupaj.

Nahida in Sand pa sta sedela v skritem kotičku ter si pripovedovala, kar sta bila doživela, odkar sta se ločila v Curihu.

Sand je pozna odšel in Nahida je vsa zamišljena poslušala zvoščkanje trojke, v kateri sta se odpeljala Sašev in Sand.

13. POGlavJE.

Beg iz Kistenovke.

Karl Sand je dobro uporabil čas, ki je potekel izza razstanka z Nahido v Curihu. Napravil je doktorski izpit in po prvem obvestilu baronice se je pridno lotil rešenja ruskega jezika. Na tozadnje prošnjo je dobil mesto pomožnega zdravnika v bolnici istega gubernijskega mesta, kamor se je bila zatekla Nahida po nepričakovani in nasilni smrti knežinje.

Baronici s katero je bil neprestano v pisni zvezi, ni hotel niti ničesar sporočiti o svojem prihodu. Tem večje pa je bilo seveda njegovo veselje, ko sta se sšla in mogla povedati vse, kar sta doživela v tem času. Tudi o njenem očetu, ki je živel v Parizu in katerega je bil na poti v Rusijo obiskal, je prinesel Nahidi sporočila in ta ni mogla dosti slišati o svojem starem očetu.

S prihodom Sanda se je pričelo v mirni hiši pastorka čisto drugačno življenje, kajti Sand je priredil za božični večer igro, v kateri naj bi nastopilo par mešanov-znanecev ter tudi Nahida in Karl.

Nahida je bila neizrečno srečna, ter se je vedno iskrenoje oklepa-

la ljubimec, ki si je že priboril v mestu odlično mesto, odkar se mu je posrečilo ozdraviti edinega sina v guberniji. Bil je na najboljšem potu, da postane slaven mož in družina pastorka je obema to tudi prav iz srca privoščila.

Tako je tudi prišlo, da je nekdo žena pastorka tekom pogovora omenila skorajšnje poroke, Sand, ki je sedel baronici nasproti, je menil opaziti v obeh Nahido toliko veselja, da je takoj potem, ko sta bila sama, obrnil pogovor na bodočnost.

Vse je poskušal, da bi jo odvračil od sklepa izvršiti testament njene pokojne matere, o katerem njene pokojne matere, o katerem sedami ji je slikal srečo zakorskega življenja, a Nahida je s solzami v očeh zmajevala z glavo ter rekla: —

— Karl, ne kaži mi raja, ki bo zame za vedno zaprt. Da se more uživati v polni meri njegova veselja, je treba čistega značaja, neomadeževane preteklosti in majo burnega in občutljivega srca kot je bilo položeno v moja prsa. Če bi hotela slediti tvojemu pozivu, ter ti ustvariti dom, bi se midva oba prav kmalu kesala. Usoda me je vrgla na druga polja. Že v zgodni mladosti sem morala izprazniti kelih ponižanja in sramote, katerega mi je potisnila beda v roke. In kdo me je potisnil v sramoto, to že tako zgodaj? Ničvredneži, kojih imena so mi pa sedaj dobro znana in kojih glave bočem in moram zadeti, kajti glas moje mrtve matere kriči iz groba po maščevanju. Moja življenjska pot je jasno in razločno začetana. Nčem je potegniti po strmi poti navzdol, kamor gre moja pot ter ti vsled tega vračam prisego, da boš moj v dobrem ali slabem.

Vsa hiteča se je vrgla na njegova prsa.

Za božjo voljo, draga, kaj pa ti je? — je rekel Karl, do smrti prestrašen. — Jaz grem s teboj in naj te vodi pot v večno pogubljenje. Sedaj stojiva oba na razpotju. Na eni strani je mirno, srečno življenje, na drugi pa bogastvo in moč, a obenem boj, ki pa nebi lahko zmagal ali propast. Ti moraš voliti, Nahida, in jaz se ne odmaknem od tvoje strani. Moja sree in moja duša sta tvoja.

Poljubil jo je na ustni, dočim mu je ona zrla v oči.

— Torej ostane pri tem, Karl, — je rekla. — Ti greš z menoj, kamor je in jaz ti s svoje strani obljubim, da bom izključno tvoja, kakor hitro bo izvršena naša ga, naložena mi od matere. — Hvala ti, Nahida! Bog daj, da doživiva to srečno uro. — Ali že zopet v ljubezenskem pomenku? — je bilo čuti glas pastorka, ki je stopil neopažen v sobo. — Pajdita v salon. Gospod Ivan Kristijanovič je prišel iz Kistenovke na obisk ter želi govoriti z vami, baronica.

— Takoj pridem, — je odvrnila Nahida. Nato pa se je obrnila proti Karlu ter mu rekla: — Ti je moj zaveznik, maščevalec Maše, o katerem sem ti že toliko povedovala.

(Dalje prihodnjic.)

POŠLJITE SAMO

25 centov

na upravo „SLOVENSKEGA NARODA“ kot četletno naročnino in dobivali boste najuglednej in najneodvisnej časnik v Ameriki.

Pohodna naročnina \$0.50
Celoletna naročnina \$1.00
(Opomba: Vse naročnine so na naš račun davčne)

SLIKE Z BOJIŠČA. PRIHAJAJO VSAK TEDEEN NOVE IN JIH LAHKO DOBITE POPOLNOMA BREZPRAČNO.

Vsakemu našemu naročniku, kateri nam najde novega naročnika vsaj za pol leta in pošlje njegovo ime in naročnino (najmanj 50c) na upravo bode dobil na zahtev gori imenovane bajne slike za poklon brezplačno in poštino vrnilo.

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA

ZGODOVINA PRVE-DRUGE NARODNE BANKE.

Že leta 1852. obstojala je Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Ustanovili jo je dne 28. januarja pokojni James Laughlin, vtemeljitelj današnje velike Jones and Laughlin jeklarne družbe, kakor „Pittsburg Trust & Savings Co.“.

Banka se je tedaj nahajala na Penna Ave., blizu 11. ulice. V aprilu 1. 1852. kupila in prevzela je banka dobro gredečo denarno trgovko Fifth Ward Banko, v. l. 1853. menovala se je Pittsburg Trust Co., leta 1854. se je glavica povišala na \$200.000.

V tem času preselila se je na Wood Street poleg Fifth Avenue in to zemljišče je del lota, na katerem danes banka stoji.

L. 1863. se je ime banko menjalo v First National Bank of Pittsburgh, Pa. (Prva Narodna Banka). To je bila prva banka v Pittsburgu in ena izmed prvih, ktere so zaprosile za charter nacionalnih bank. Glavnica Prve Narodne Banke bila je takrat \$500.000 a bank je bilo takrat v Pittsburgu samo 12.

Dne 1. sept. 1875. povišala se je glavica banke na \$750.000 a v letu 1892. se je dodalo glavici nadaljnih \$100.000.

Dne 1. avgusta 1901. je bil inozemski in parobrodski oddelek utemeljen po konzulu Max Schambergu, poznan pod imenom Max Schamberg & Co., kupljen in banka je začela poslovati z Evropo, posebno z našimi rojaki.

Mr. Wm. F. Benkiser, ki je bil s tverdko Max Schamberg & Co. od leta 1891. postavljen je bil za upravnika novega oddelka, in razen upravnika v tem inozemskem oddelku bilo je takrat nastavljenih še šest oseb. Danes ima bank v svojem inozemskem oddelku nastavljenih ne šest, oseb kot leta 1901, temveč se je osebje tega oddelka že leta 1912. povišalo na 44 oseb.

V letu 1913. spojila se je Prva Narodna Banka v Pittsburgu z Drugo Narodno Banko in novi zavod se imenuje zdaj Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Glavnica ima \$4.000.000 in prebitka \$1.168.027.03.

Dalje pogledite Statement od 2. septembra 1915.

V VSAKEM SLUCAJU OBRNITE SE NA TO, ENO OD NAJBOLJ ZNANIH IN NAJGLASOVITIH BANK, NE SAMO V AMERIKI, TEMUC PO CELEM SVETU.

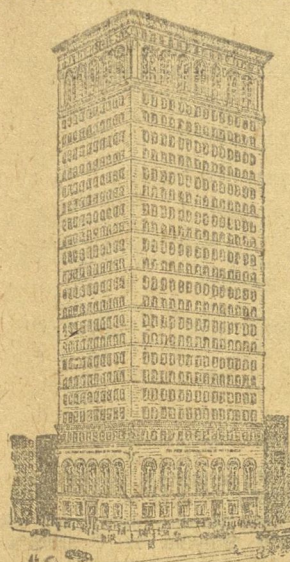
NAŠ NASLOV V ANGLESKEM JEZIKU SE GLASI:

FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH

Cor. Fifth venue and Wood St.

PITTSBURGH, PA.

V LASTNI ZGRADBI.

V LASTNI ZGRADBI.

POŠILJAMO DENAR V STARO DOMOVINO HITRO, VARNO IN CENO. SPREJEMAMO DENAR V HRANITEV IN PLAČUJEMO OBRESTI. VSAKA ULOGA IZPLAČUJE SE NA ZAHTEV BREZ ODKAZA.

INOZEMSKI ODDELEK, VTEMELJEN PO KONZULU MAX SCHAMBERG & COMPANY PRODAJAMO PAROBRODSKE LISTKE ZA VSE PROGE, KAKOR SAME KOMPANJE. NAVODILA, SVETE IN VSE POTREBNE TISKOVINE POŠILJAMO BREZPLAČNO.

Našega lastnega poštnega urada posluhuje se na tisoče naših rojakov, ker se jim pisma ne izgubujejo, tudi ako se isti večkrat selijo in premeštujejo. — Pišite v domovino naj vam pošljajo vaša pisma na našo banko. — Poštno delo, točnost in varnost je naše geslo.

STATEMENT OF THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH

AT THE CLOSE OF BUSINESS DECEMBER 31, 1915.

RESOURCES		LIABILITIES	
Loans and Discounts	\$ 8,721,041.17	Capital	\$ 4,000,000.00
Overdrafts	38.94	Surplus and Profits	1,231,839.66
U. S. Bonds, at Par.	3,601,000.00	Reserves	
Other Stocks and Bonds	4,463,051.23	For Interest and	
Real Estate, Furniture and Fixtures	1,237,113.88	Taxes	\$ 44,355.85
Cash on hand \$1,901,412.43		Special Reserve	119,890.66
Due from Pittsburgh Banks	562,005.84	Deposits	14,758,964.02
Due from other Banks	2,942,636.60	Circulation	\$3,500,000.00
Due from Treasurer U. S.	203,000.00	Less Due from	
	\$23,621,300.09	U. S. Treas	33,750.00
			3,466,250.00
			\$23,621,300.09

OFFICERS

J. B. FINLEY, Chairman of Board
LAWRENCE E. SANDS, President
FRANK E. BROOKS, Vice President and Cashier
CLYDE C. TAYLOR, Assistant Cashier
THOS. C. GRIGGS, Assistant to President
WM. F. BENKISER, Manager Foreign Department
W. J. FRANK, Assistant Manager Foreign Department

MALI OGLASNIK.
CLASSIFIED AD'S.

Wanted:
laborers for one insertion ... \$ 1—
domestic help ... —50
work ... —65
Inquires:
for friends etc. ... —25
other notices ... —50
ZA OGLASE SE PLAČA:
Kdor išče:
delavce za vsakokrat ... \$ 1—
službenca ... —50
delo ... —50
priatelje itd. ... —25
za druge objave ... —50

NAŠI TERITORIJALNI
ZASTOPNIKI:

Za Calumet, Mich. in okolice:
gosp. Dr. JOSEPH PLAUTZ.
Za Mesaba Ranch:
gosp. FRANK RANTASHA.
Za Cleveland, Ohio:
gosp. C. M. SPIGELSKI.
Za New York in okolice:
gosp. JOSIP LAPAJNAR
katere rojakom najtopleje priporočamo.
Uprava.

NAŠI LOKALNI ZASTOPNIKI.

Joe Adamich, Kitzville, Minn.
Frank Ambroz, Toledo, Utah.
Jakob Ambrožič, Eveleth, Minn.
Jos. Aidich, Milwaukee, Wis.
Joe Abel, Blocton, Ala.
John Andolschek, Cleveland, O.
Max Arnsch, San Francisco, Cal.
Anton Babnik, Eveleth, Minn.
Jerry B. Bartl, Butte, Mont.
Frank Bregar, Clinton, Ind.
Tony Bakse, So. Chicago Ill.
Ignac Celigoj, Kellogg Idaho.
Frank Cerjak, Leadville, Colo.
T. Chadez za Reliance, Wyo.
Jos. Crainz, Indianapolis, Ind.
Conrad Contz, Radley, Kans.
John Debelak, Eveleth, Minn.
Leo Dolenc, Export, Pa.
Peter Erzar, Chicago, Ill.
John Fedran, Fort Washington, Wis.
Tony Fedran, Little Falls, N. Y.
Peter Fugina, So. Chicago, Ill.
Jos. Gorican, So. Chicago, Ill.
John Grisch, Calumet, Mich.
Ant. Gačnik, Cleveland, Ohio.
Joe Gamaz, Pueblo, Colo.
Frank Hajny, Laus, Pa.
Joe Hribernik, Glencoe, Ohio.
Frank Hrovatic, Virginia, Minn.
Michael Jakofčič, Bradley, Ill.
Frank Janškovech, Peoria Ill.
Ant. Jazbinske, Rilliton, Pa.
Jerry Jerich, Pueblo, Colo.
Anton Komar, Milwaukee, Wis.
Frank Koren, Milwaukee, Wis.
John Koren, Milwaukee, Wis.
Frank Kriznar, Chisholm, Minn.
Frank Lesar, Calumet, Mich.
Louis Lesjak, Bridgeport, O.
Frank Leskovec, Little Falls, N. Y.
Mat. Leskovec, Girard, Ohio.
Frank Lutzar, Indianapolis, Ind.
Lavr. Mesarič, Milwaukee Wis.
Ignacij Medved, Collinwood O.
E. J. Mensinger, Pueblo, Colo.
Mike Muhvič, Battle Mich.
Andrej Pirc, Ely, Minn.
Mike Pouzek, Boswell, Pa.
Ivan Purnat, Little Falls N. Y.
Frank Pucelj, Aurora, Ill.
Rudolf Puzelj, Garberton, O.
Frank Repenski, Milwaukee, Wis.
Matt Reven, Mountsville, W. Va.
Frank Rotar, Tioga, Colo.
Anton Sakrajsek, Sheboygan, Wis.
Mike Skufca, Hostetter, Pa.
Jos. Simčić, Pittsburg, Pa.
A. Sneller, Pittsburg, Pa.
Frank Smuk, Claridge, Pa.
Jos. Stariha, East Helena, Mont.
Joe Starina, Indianapolis, Ind.
Anton Stavanja, Cleveland, Ohio.
Ciril Svetlin, Durvay, Pa.
Peter Usat, Durbin, W. Va.
R. Valt, Milwaukee, Wis.
John V. Vesel, Ahmeek, Mich.
John Vodovnik, Milwaukee, Wis.
Ant. Zidansek, Pittsburg, Pa.

Vsak

pošten delavec
si lahko zasluži
v svojem pro-
stem času neko-
liko dolarjev na
teden, ako se ta-
koj obrne na upravo
"Slovenskega
Naroda" za pojasnilo.

OGRSKI MINISTRSKI PRED-
SEDNIK O DRAGINJI ŽIVIL.

Na posvetovanju vladne ogrske
stranke je dne 14. decembra izja-
vil Tisza: Stvari poizkušajo tako
predstavljati, kakor da bi tu pla-
vali v množini živili ali da jih ima-
vali vsaj dovolj in da povzroča te-
žave v preskrbi in draginjo nespo-
sobnost in brezbriznost posamez-
nih oblastnih in gospodarskih
činiteljev. Tak nazor je zelo ne-
varan in zelo krivičen. Zita je bilo
mnenj, kolikor ga zahteva uporaba
prebivalcev v Avstriji in na Ogr-
skem. Množine, ki so bile potreb-
ne, da se pokrijejo najpotrebnejše
potrebe, smo dobili le, ker smo
kmetijstvu odtegnili znatne množi-
ne koruze, vsled česar je trpela
živilnoredja in pitanje živine. Raz-
vil se je nato položaj, ki smo ga
doživeli glede na slanino in mast.
Upoštevati se tudi mora, da ar-
mada veliko zahteva. Na ar-
madu obljubi ugodnih razmer in obil-
nosti ogrskemu narodu, a obljubi-
nosti moram, da poskrbimo, da ne
nastane lakota in da, če nas ogrski
narod ne zapusti, ostane v drugem
letu vojske tisti gospodarski na-
pad naših sovražnikov ravno tako
brezusporen, kakor se ostali brez-
uspešni vojaški napadi.

POD SVOBODNIM SOLNCEM.

POVEST DAVNIH DEDOV.

Spisal Fr. Finžgar.

(Ta vrlo zanimiv roman se je začel v šestih številki Slovenskega Naroda. Kdor
ga želi štati in ni prejel šeste in nadaljnjih števk, naj si jih nakupno naroči.)
(Nadaljevanje.)

„Pri bogovih, nisem lagat! Toda nazaj ne grem, s teboj ne grem
— ne draži me. — Rekel sem ti: ne vprašuj! V meni se dviga žolč —
če se mi razlije po udih...“

Radovan je gledal srdito in dvigal pesti. Numida se pa ni ganja
na ležišču. Starčeva jeza ga ni vznemirila.

„Pripoveduj o Ireni, o Epafroditu! Prosil sem te. Spoštuj sta-
rost — spoštuj me sam Epafrodit, in ti mi kljubuješ? Razodenem ti
pot, da boš hodil, kakor bi ti s prstom pokazal; tukaj je Iztok. In če
ga ne bo, sedeš, večerjaš — se napišiš, in on pride. Ali s teboj ne mo-
rem, ne smem! Obiljubl sem ti, da ti povem jutri, ko se posloviva.
Danes me ne draži več. Zakaj strašen je Radovan, če pobesni!“

„Pij, godče! Ne silim te več, da hodiš z menoj. Pogojni svoje
skrivnosti. Meni opišeš pot — in zato zahvala v Kristu!“
Radovan se ni branil vrča. Jeza se mu je podelila. Numida je pa
určil s povestjo.

„Epafrodit je zbežal ono noč — in se srečno otel na Grško.“
„O tem ne dvomim. Za njegovim čelom je solnce — he — nič,
koliko! In Irena?“

„Je šla v Toper k stricu Rustiku.“
„Toper je ob Nestu. Poznam to gnezdo.“

„Stric jo je izdal Azbadi. Azbad je povedal despotu!“

„V Slovenih ni takih stricov. Obsedel ga je hudič, kresčenika gni-
lega!“

„Despotna jo je zahtevala nazaj na dvor.“

„Da pogosti z njo Azbada, kozoprska!“

„Irena je omedlela in zapadla v vročico, ko ji je naznanil stric,
da mora na dvor.“

„Omedel bi jaz ne bil, ampak zadavil bi takega strica pri tej
priči. Pri Perunu!“

„Epafrodit pa je poslal vohat za Ireno evnuba Spiridiona.“

„Ga poznam. Prida pa ni, Zakaj vsi evnubi so lopovi!“

„Ni prida, ali koristen je in privezan na vrvi. Spiridion je na-
mreč vse to zvedel in pribežal v Solun. Uprav tedaj sva priplula tja
nepoznana z Epafroditom iz Aten. — Numida, mi je rekel jasni go-
spod, Numida, otni jo! — Dvignil sem roko in se dotaknil ikone Kri-
sta ter sem rekel: Tako mi mojega zveličanja, otnem jo!“

„Numida, izbral te je Krist, kakor so mene bogovi, da otimava!
Numida, ti si velik pred tvojim Bogom! Vse ti odpuščem in te lju-
bim. Pijva!“

Starce se je iztegnil orošenih oči po vinu in nazdravljaj Numidi:
„Victor sis semper!“

Afrikanec se je tufila resnoba na licih. Godčeva hvala mu je pri-
jala, segel je takisto po vinu in odzdravil: „Mnoga leta, oče junaka
— Iztoka!“

Radovan se je ugriznil v ustnice, ker je že pozabil ukane, da je
nalagal ves Bizane, kakor da je Iztokov oče.

Numida se je naslonil na komolec na kozjo kožo in ponosno pri-
čel povest o Irenini osvoboditvi.

„Očka, veruj, ni igrača, če iztrgaš plen iz zob takemu levu, ka-
kor je Rustik. Kolikokrat mi je šlo že za glavo, ne vem. Toda to
pot sem mislil, da ne ostane več na vratu.“

Irena je bila zaprta v pretoriju — sredi Topera — sredi trdnja-
ve. Kroginkrog vojaki, vsepovsod straže in ob sami prejasni dvor-
janci, kakor lev pred stajo ovčice, stric Rustik. In Rustik ni Az-
bad, kamor seže njegova roka, se pozna. Vso noč sva čepela s Spi-
ridionom ob brleči lučvi Solunu in snovala ukane. Pošlo nama je olje,
na vzhodu je začel dan — in midva sva bila še brez načrta. Pred
naju je stopil Epafrodit. Zavil v črno haljo, z glavo v kapnel, kakor
filozof. Levo oko je zapilil vame, z desnjo je ošinil Spiridiona. Nič
ni vprašal, vedel pa vse.

„Ali je vredna vajina pamet, da bi spletla zanko za vrabčica?
Sramota! Spiridion, poišči kola in jadno v Toper! Sporoči po Ciri-
l jasnji dvorjanci, naj bo bolna, dokler ji ne naznanis. Vse je pripra-
vljeno! Napoti se — Hodi in izvrši — ter čakaj Numide!“

Evnuh se je prihlul in poizkusil skozi nos ponižno vprašanje:
„Gospod, ko bi mi denarja...“

Epafrodit se ni ozrl. S suhim prstom mu je pokazal proti izho-
du. Nato meni:

„Ali sedaj veš, kaj je tvoje delo?“

„Vem, gospod!“

„Pojd torej v klet do blagajne in misti, da so zlati bizantinci
— suho listje!“

Epafrodit se je zavl tesneje v filozofski plašč, se okrenil in šel.
Se pomisliti nisem upal, ali bom izvel ali ne bom, kar mi je naročil
gospod.

Pred solnčnim vzhodom sem že jeznil iz mesta v deželo barba-
rov. Kjerkoli sem srečal široka pleča, kjer se je pojavila močna ro-
ka, stalo telo, povsod sem postal in nagovarjal. Vreča z bizantinci
je plahnela na večer drugega dne sem potrošil zadnji zlat — s ka-
terim sem kupil štiridesetega moža. Segnal sem jih v gosto šumo,
kjer smo zapalili ogenj.

Očka, ti obrabi, te mišice, ta pleča! Vsi rojeni gladijatorji. Raz-
trgani, bolj nagi kot oblečeni, tatovi in tolovaji po poklicu, brez do-
mar brez svojcev! Ko bi nas zagledala kohorta hoplitov iz vojske Be-
nazarjeve, pri Jovu, ostrmela bi in ne bi potegnila mečev. Kakor bi
izbirala zemlja in bi jih izbruhnil Had — taka je bila moja četa. Sko-
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,
ro da niso znali govoriti. Hripavo so grgali, povedali več z licem,

„Nisem ga. Ampak drugo jutro je moral poiskati Cirilo in jo
prvesti predme. Podkupoval je v pretoriju tako, da se je razjokal
radi denarja, ko se je vrnil. Tdca opravi! je dobro. Cirila je prišla
iz pretorija z izgovorom, da gre nakupovat za pot, in se je prikradla
k evnuhu.“

„Kako je z jasno dvorjanco? Ali odpotuje?“

Sužnja je zaplakala in se zgrudila k svojim nogam.
„Numida, o! Numida, otni prejasno — reši angela!“

„Otnem jo! Toda dva dni ne sme še zdoma.“

„Mora, danes popoldne jo odpelja. Pomaga, tako ti Krista,
pomaga! Despotna jo uniči!“

Cirila je hitela v obupnem, brezsolznem plaču. Iz pordelih oči
ni bilo solze na blede, upadlo lice.

„O, poglej me! Duša beži od mene od same bridkosti. In jasna
gospodarica — morje žalosti, grenke kakor mira, je razlilo po nje-
nem sren. Vse noči sve prebedeli pred ikono Bogorodice, kadilo sva
zažigali Kristu — o — in ni rešitve, ni pomoči. Numida, če naju ne
rašiš — umori naju! Spokoriš se za greh — in medve poletiva kakor
golobici odtod!“

„Ne blodi, sirota! Dva dni ne sme še prejasna na pot. Potem sta
vrti — vse je pripravljeno.“

„Dva dni!“ — je ponovilo Cirila in se sesedla kakor odsečena
bilka na tla.

Tedaj se je nenadoma zasvetilo v evnuhovi glavi.
„Pomoč! Jaz vem za pomoč“, je vzkliknil. Obupana Cirila se je
ozrla vanj s prosečnimi očmi.

Poiškal je v šatuli drobna zrnca.
„Dvorna skrivnost! Naj použije eno zrno — in zagrnil jo bo
spanec — kakor omedlelica. — Koliko sem zaslužil v Bizanu od
dvorjanec za ta čudoviti lek! — Omedlele ne bo tiral Rustik na pot.“

„Če je strup — je segla z drhtečimi prsti po zrnih Cirila.
„Ni — pri Bogu, ni! Ne škoduje! Toda skrivnost je, da ji ni bil
koš prvi zdravnik same despotne. Kolikokrat sem ukanil dvor s tem
lekem! Koliko sestankov — in kako nagrajenih!“

Cirila je odšla s čudovornimi zrnji, jaz za njo ter sem se stražeč
potikal ob skritih oglih krog pretorija. Opoldne je obstala lepa dvo-
kolnica pred vrati. Za njo je prijezdila tretjina manipula lahko obo-
roženih vojakov. Pot me je polival, noge so mi odpovedale v kolnih,
da sem moral sesti na kamen. Rustik jo odpelje, sem pomislil! Zru-
st niso pomagala. Izgubljena je! Z dvora je ne otme nihče več.

Spomnil sem se Ciriline prošnje, naj jo umorim. Z ona me je
spreletela ob misli, da bi se dotaknil tega angela. In vendar ni rešit-
ve! Ko bi šel van — in počakal v zasedi! Planil bi na voz, sunil voz-
nika in zbežal. Ne utečem. Vojaki me njemo.

V grozi so tekli trenotki. Glavo mi je objela težka tema, kakor
bi mi jo vkoval v svize. Sree se je stresalo, pred očmi so kipele me-
gle. Mine ura. Iz pretorija pribeži suženj. Za njim centurio. Kriknil
je na spremstvo. Strahu in čakanja so mi oglušila ušesa, da nisem
razumel. Toda videl sem, da so vojaki pognali konje, dvokolnica se
je zazibala — odšli so prazni brez Irene. V meni se je porodila moč,
tema je izginila izpred oči, začel sem šepetati molitve. Kmalu se je
vrnil suženj in z njim — zdravnik.

„Rešena!“

Spustil sem se v tek in hitel k Spiridionu. Gnasil se mi je ta la-
komnik. A tedaj sem pokleknil predenj in mu poljubil sandale. Od
zadosti me je premagal smeh in solze so mi začele tekati iz oči. Ne
vem, ali resnično toliko ljubim Epafrodita, ali Ireno — ali samega
sebe, da sem blazen od radosti. Ko bi jo bili odpeljali, bi bil poča-
seba na Rustika in ga zabodel. To je bil moj sklep. Nato bi bil planil
v morje in bi se bil pogreznil na morskno dno, da bi ušel sramoti, ker
je nisem otel.

Zvečer sem šel s čolničkom na morje in na samotnem kraju pri-
tisnil k bregu. Poiškal sem domeni kraj in glej — vrlih barbarov
je bilo že nad polovico zbranih. Bežali so kakor zver.

Ne da bi čakal ostalih, sem se tiho splazil z njimi skozi gošče
in soteske, ki obkrožajo Toper ter poiškal samotnega, dosti oddalje-
nega kraja, da tam počakajo za napad.

Ker sem vedel, kako močno bo Rustikovo spremstvo, se nisem
nič bal. Tudi s samo temi barbari bi si upal nad vojake. Zato sem
šel k evnuhu, kamor je prihitela tudi Cirila zahvaljuvat Spiridiona.

„Povej gospodarici, naj prosi strica, da odpotuje zvečer. V hla-
du, naj reče, je na bo napadla omedlelica.“

Popoldne sem zopet odvedal po morju in šel iskati se ostalih bar-
barov. Vsi so došli. Odvedel sem jih v skrivališče.

„Vrli boreci!“ sem jih nagovoril. „Bliza se ura. Že ste zaslužili
suhaga zlata. To je šele polovica. Drugo dobite deseti dan. Toda be-
rem vam z lie nekaj drugega. Osveta je zapisana na vaših mrkih če-
lih. Da, osvetu tistemu, ki vam je z daykom izpil kri in vas pogumil
med razbojnice. Čestitilji razbojnik so tisti, ki hočejo sami peljati
pravdo za kruto krivico. Tudi oče te deklice, katero otnemo nočjo,
je komaj ubežal despotu. Ker je imel nekaj denarja, je stegnla po-
last po njem svojo roko. Toda utekel je. In sedaj troši zadnji osta-
nek metaja, da otme otroka. Nocojsnje delo ni rop, ni umr, ni tlaka
in ni suženjstvo — nocoj je sveta noč — ker bo opravdana krivica!“

Divji obrazi so se razkremžili, iz njihovih oči je pihal ogenj,
pokazali so se lačni zobje, pesti so se krčile, mišice vadovile.

„Kakor bestije!“ sem se razveselil in prestraši. Zbor lačnih le-
tov v pustini ni groznejši od te tolpe. Kamor udarijo, zavlada smrt.

Ko se je zvečerilo, smo se sporehili ob cesti na levo in desno.
„Kadar ploskne z rokama, udarite! Pazite, ga zadene prvi za-
mah. Ko pade drugi, naj že vsakega vojaka obsenči Morana. Voza se
ne doteknite. Voz je moj!“

Nihče mi ni odgovoril, nihče ugovarjal. Še z očmi niso trenili.
Vsak je stisnil svoje orožje in se prikril za drevje in grmovje na
prežo.

S tem trenotkom se je pričelo zame trpljenje, kakor ga se ni
bilo. Čimbolj se je temnilo, bolj se me je polasčal grozen strah. Iz
njega je izvirala obup. Objelo me je kakor z železnimi rokami. Če Ire-
na ne pride? Če so barbari nezanesljivi? Ko bi bil kdo celo izdal na-
zo Rustiku? Za bogato plačo? Če prefekt podvoji, potroji spre-
stvo? Zatrepetal sem. Da bi imel sto rok in stokratno moč! Odslovil
bi bil divje barbare. Pojdite! Opravi! ste! In če uide en sam vojak
in poleti nazaj v Toper... Vsa posadka se dvigne za nami v divji
pogon. Ne vidimo. Irena je izgubljena. Celb Epafroditu bi utegnili
priti na sled.

Zamislal sem groze. Bela cesta, ki se ja sivo vlekla skozi noč,
se je pogrezala pred menoj. Nemirni valovi so se bočili na njej. Iz
čolov so se rezali grozni tolovajski obrazi. Jaz sem se pogrezal. Po
meni je segala Irena. Epafrodit je odrgel filozofsko kapuco in je
priskočil na pomoč. Iz barbarskih obrazov so se zasvetili krvi žejni
rožje. Črni noliti so se stegnili po filozofski kapuci — zažvenketalo
je zlato in se usulo na cesto.

Stisnil sem z obema dlanimi senc, kjer je kovalo in bilo kakor
ob naklo. Odprl sem oči. Kakor v vročici sem se tresel. Pred menoj
je tekla tihla in mirna cesta.

Udaril sem se na čelo. Kaj delaš, Numida! Ne blazni!

Mir, pogum! Zaupaj!

O Kriste, usmili se angela!

Tedaj je zaklopotalo v daljavi Prihajajo. Ob desni in levi zeste
se je čulo, da so počeli sklepi v kolnih. Barbari so se pripravili na
skok. Kakor bi me nekdo prebudil iz težkih sanj. Naenkrat sem bil
miren. Hladna moč mi je napolnila ude. Strah in obup sta izginila.
Ko je z bobnela cesta razločno od udarec kopit, sem se celo na-
smehnil od radosti, da izvršim to težko delo. Barbarom sem v tem

Ali kašljate?

Ako kašljate, odpravite vas
kašelj. To lahko storite, ako
vzamete

Severa's
Balsam for Lungs

(Severov Balsam za pljuča) ob pravem času. Poskusite ga
zoper kašelj, prehlad, hripavost, vnetje sapnika, davice ali
oslovski kašelj. Je namenjen za otroke in za odrasle.

Cena 25c in 50c v vseh lekarnah.

Bolečine v prsih. Severov Almanah za Slovence
in druge druge bolečine se lahko odvrnejo
z nadzornimi delci v SEVERA'S GO-
THARD OIL (Severov Očeharški Olje).
Je to mazilo velike tešnje vrednosti. Cena
25c in 50c v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA

ŽEPNO PERO,
SVINČNIK in PEČAT 50c
Z IMENOM IN PRIIMKOM
SAMO
ZA NAŠE NAROČNIKE.

Napišite svoje ime im priimek, pošljite 50 c.
na upravo lista, navedite svoj točni naslov, in
naročilo se bode takoj izvršilo.

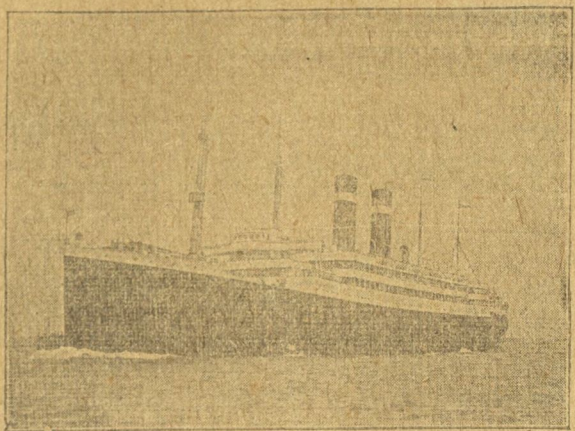
J. POPOVIC
CLEVELAND, OHIO
2537 St. Clair Ave.
Prva slovenska veletrgovina domačega
tropinova in domačega vina.
Domači tropinovec po gal. \$3.00; 3.25; 3.50
Domače belo vino, galona po \$1.00 in \$1.50
Domače rdeče vino, galona po 50c in \$1.25
Za vse druge nasvete se obrnite ustmeno ali
pismeno na:
JOHN POPOVIC
2537 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

ZEMLJEVID
CELE EVROPE
50 PALCEV ŠIROK IN 40 PALCEV DOLG.
SAMO 30 CENTOV.

Vsak naš naročnik, kateri nam pošlje vsaj enega celo-
letnega novega naročnika in naročnino, dobi na zahtev
ta veliki zemljevid kot darilo.

American Line

POD AMERIŠKO ZASTAVO PLOVEČI PARNIKI

NEW YORK — LIVERPOOL

TEDESKA VOZŅJA. KRASNE UDObNOSTI.
DOBRA HRANA. — DOBRA KUHINJA.

Parobrodi z dvostokimi vijaki.

„ST. LOUIS“ 11.629 ton „ST. PAUL“ 11.629 ton
„NEW YORK“ 10.800 ton „PHILADELPHIA“ 10.800 ton

URADNI AMERICAN LINE.

New York	San Francisco	Boston	Philadelphia
9 Broadway.	313 Geary St.	54 State St.	1919 Walnut St.
Washington	Pittsburgh	St. Louis	Chicago
1306 F St. N. W.	333 Oliver Ave.	11th & Locust St.	14 North Dearborn St.
Minneapolis	Seattle	New Orleans	Portland, Me.
121 So. Third St.	610 Second Ave.	219 St. Charles St.	1 India St.
Quebec	Toronto	Montreal	Winnipeg
53 Dalhousie St.	41 King St. E.	118 Notre Dame St. W.	333 Main St.

NEKAJ PRIČ SLOVENSKEGA JUNAŠTVA.

(Izpod vojaškega peresa.)

(Konec.)

Boljši živi 97. pešpolka.

Na gričevju za vasjo Zdunja leže zakopani Rusi. Že cele tedne so tam in številne žene ovirne bleketajo okrog njih glavne postojanke na vrhu 701, da se zdi, kakor da bi se rosnja pajčevina orjaškega pajka svetlikala na umazani višini. Da doženo moč zasedenih postojank so naši sklenili 28. februarja 1915 proti višini demonstracijo. Hadrijan Leban, rezervni praporščak 97. pešpolka, je dobil posebno težavno in častno nalogo. Napasti mora vrh 701, da spozna moč ondi zakopanih Rusov. Le 32 moč vzame praporščak seboj; potem se odpravi. Že v Zdunji ga napadejo Rusi. Sovražni oddelek je trikrat močnejši kot njegov. Majhen boj se začne v ulicah, ob zidovih, za plotovi; potem da praporščak zatrebi, ti ter srčno uskoči sovražno premoč. Saj so navajeni, ti naši orli tam gori, računati z mnogo večji mi številkami. Kratek in srdit je boj; moč ob moči; ko levi se bore praporščak in njegovi. Enega podčastnika ter 49 moč ujamejo ter druge zapode v beg. Seveda je to stalo tudi mnogo naše krvi. Od 32 jih je po boju še 23 tu; ti pa gredo s praporščakom skozi drn in strn. Kmalu imajo priliko. Kajti praporščak se plazi sedaj z njimi do žičnih ovir na vrhu 701. Rusi jih zapazijo in začno divje in brzo streljati na nje. Z železnim mirom ugotovi praporščak smer, odkoder prihajajo napadi, riše in primerja, dokler ni naša slika sovražnih postojank; potem se šele umakne, izognivši se z železnim manevrom sovražni obkolitvi. Pri tem pa je še našel časa zarobiti nove tri ujetnike. Polku poda poročilo o svojem poizvedovanju, ki je natančno podalo sliko o sovražni sili in ki je za poznejše napade postalo odločilne važnosti. Za svojo junaško postopanje je praporščak Hadrijan Leban dobil „zla to“.

Dva Primorca.

Ko je v boju pri Bukovi dne 21. decembra 1914 baterija goriskega 8. topniškega polka morala menjati svojo postojanko, ker so jo izvalili sovražni aeroplani, je sovražni izstrelček padel pred nekimi municijskimi vozovi. Pet konj in enega topničarja je raztrgalo. Voz je moral ostati na cesti, medtem ko se je baterija rešila na varno. Toda poveljnik tudi tega voza ni hotel pustiti ter je poklical moštvo, kdo se prostovoljno želi spraviti voz nazaj. Komaj je bilo vprašanje izgovorjeno, je že skočil po koncu korporal Franc Stojir, ki se mu je pridružil takoj še korporal Ivan Bolkovič. Vedela sta sicer, da se je med tem ruska pehota vgnajala vrhu hriba ter grozi vsakomur, ki se bliža; a vze sta dvojce konj, jih zajahala ter

odjezdila v diru proti zapuščenemu vozu. Tam je bilo trdo delo. Najprej sta morala spraviti pota poginule konje; dvigala sta, vlekla, potiskala z velikim naporom mrhovino s pota, medtem ko sta se konja vsled življajočih krogel plašila in sta ju komaj obdržala. Toda nista odjenjala, dokler ni bil voz naprežen in sedaj je šlo z rešenim vozom v najhujši smrti nazaj med divjim sovražnim ognjem. Dospela sta nepoškodovana nazaj, kjer so jima častniki in moštvo za njihov pogum iskreno čestitali. Kmalu je bila obema korporalom podeljena tudi velika srebrna kolajna.

Zvesti „Pipec“

Pesem o vrlim možu. Častniški sluga „Pipec“ ga imenuje vojaška šala. In vendar, kolikokrat se tudi on izkaže popolnega vojaška. Cel mož, zvest človek je častniški sluga Janez Jelen od 4. domobranskega polka. Med neko bitko je njegovega častnika ranila krogla v spodnje stegno, razbila kost in ranjenec je obležal nepremično ter brez p. moči. Polje okrog njega je sovražnik neprenehoma obstreljeval, ruske krogle so frčale v mehko prst, vrtele luknjo za luknjo tako goste, da se je zdelo samomor, kadar bi hotel v to železno točo „Pipec“ se je upal. Hotel je biti pri svojem gospodarju in ga rešiti. Toda dokler je vršalo po zraku in živčalo ter so svinecne kapljice poželjivo iskale žrtev, toliko časa ni bilo misliti na rešitev. Tu poklekne Jelen — poleg svojega častnika ter izkoplje kljub vsem kroglijam zavetje, da vsaj prepriča, da ne bi njegovega gospoda zadela še kaka krogla. To se mu je posrečilo. Toda sredi njegovega samaritanskega posla tudi nje ga zadene krogla in sedaj leži sam brez pomoči in nepremično poleg svojega častnika in oba čakata smrti.

Bilo je pozno zvečer, ko se je boj premaknil ter so sovražne puške merile v drugo stran. Tu je našla naša patrulja oba težko ranjena ter ju nesla na nosilnicah k bližnjemu obvezovališču. V svojem deliriju je klical zvesti sluga vedno in vedno: „Moj nadporočnik! Moj nadporočnik!“ in ni bilo ne zdravilnika in ne vojaka, ki bi bil tako trd, da bi mu ti tožni klici ne bili segli do srca. Ko je ozdravil, je zvesti sluga dobil srebrno svetinjo 2. razreda.

Drzni fant.

Poddesetnik Mrak Ivan od 4. dom. pešpolka je dobil težko poizvedovalno nalogo, naj dožene, če se pred njegovo stojnjo nahaja še kaka naša četa ali je tam že sovražnik. Previdno se je v veliki nevarnosti priplazil do okopov, kjer mu je nekdo zaklical besede: „Ne pucajte Bošnjaci!“ naker se sta sicer, da se je med tem ruska pehota vgnajala vrhu hriba ter grozi vsakomur, ki se bliža; a vze sta dvojce konj, jih zajahala ter

Rusa, ki ga je z bajonetom sunil v reko. Z veliko blažakravnostjo pa se Mrak obrne, zabode sovržnika in teče nazaj k patrulji, kjer je naznanil, kar je doženo. To je bilo dragoceno sporočilo za četo, ki je sedaj lahko začela boj, ne da bi bila v negotovosti, da strelja morda na lastne čete.

Mrak je dobil srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste.

To je samo nekaj priče slovenskega junaštva (ter naše zvestobe do Habsburške hiše. Danes ob 67. jubileju slavne vloge Njegovega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. ponavljamo svojo prisego, svojo udanost in ljubezen do svojega vladarja. Ni nam treba dosti besed, ker dejanja govore za nas in nepristranske priče ozna-

juja in udanost.

Slovenec in Hrvat se borita danes še s prav posrednim junaštvom rano ob rami doli ob valovi naše Sčee ter na vrhovih naših prelepih slovenskih planin, ker ne pustita, da bi to slovensko zemljo ugrabili zemljelastni tujece, izdajalce.

Svojemu ljubljenu vladarju in vojnemu gospodu, ki je zapisal v svoj prapor geslo: „Z družinimi močmi!“ ki je izkazal enakovrednost svojih sinov-narodov, ki mu je podlaga pri njegovem vladanju habsburško geslo: „Justitia fundamentum regni“, pa kličemo vzpriečo svoje s krvjo dokazane zvestobe: „Slava cesarju Francu Jožefu! Slava Habsburgu!“

POGREB DRŽAVNEGA IN DEŽELNEGA POSLANCA POVŠETA.

Ljubljana, 8. jan. — Dne 6. jana. arja popoldne se je vršil pogreb nad vse delavnega, nepozabnega državnega in deželnega poslanca gosp. Franciška Povšeta. Že veliko pred tretjo uro se je nabralo v Komenskega ulici veliko ljudi in to število je neprenehoma narasčalo, znamenje, kako priljubljen je bil pokojnik med ljudstvom.

Točno ob treh se je vršil pogreb Pred hišo, kakor tudi na pokopališču je blagoslovil truplo prevzeli knezoškof Anton B. Jeglič, v spremstvu obilo ljubljanskih duhovščine. Sam pogreb se je pomikal po Komenskega ulici, Resljevi cesti, Kopitarjevi ulici in Poljanški cesti v Štepanjo vas na tamošnje pokopališče.

Na čelu pogreba so šli otoci iz Marijanišča, gojenke gospodinjice šole, nato so vsi sledile zastave „Slov. kršč. soc. zveze“, zastava društva rokodelskih pomočnikov in „Ljubljani“, zastava izobraževalnega društva v D. M. v Polju in zastava mrske Marijine družbe v Ljubljani. Nato so sledili krasni veneci, katere so nosili dež. uslužbeni, večje mesta Ljubljane so pa nosili mestni slugi.

Nato je sledila duhovščina, ki se je vozila v treh vozih, za njimi pa krasen gajdov, v katerega so bili vpreženi trije pari konj. Pogreba so se udeležili: kot zastopnik deželnega odbora dež. odbornik in poslanec g. kanonik dr. Lampe (g. dež. glavar se nahaja v inozemstvu), ki je zastopal tudi e. kr. knjižniško družbo, in deželni odbornik dr. Pegan, deželni poslanec Zure iz Kandije, dež. poslanec primarij dr. Vinko Gregorij, poslanec Dimnik, dež. poslanec Piber, posl. Dermastia, podpredsednik državne zbornice, drž. in dež. posl. Josip vitez Pogačnik, državni in dež. poslanec Gostinčar. Vlado so zastopali dež. predsednik baron Schwarz, grof Chorinsky itd., mesto pa podžupan dr. Triller in mnogo občanov. Izmed vojaštva smo opazili polkovnika Kleinschrota, majorja Jegliča in Krmaršiča, nadalje zastopnika „Rdečega križa“ g. Del Cotta in Jagodiča. Pogreba se je udeležilo mnogo županov in občanov, kihi zastopniki volilnega okraja, katerega je blagi pokojnik zastopal. Pred hišo zalostil, pred domobransko vojašnico in na pokopališču v Štepanji vasi je zapel pevski zbor pod vodstvom g. Pavla Gorjupa tri močene, lepe žalostinke. Na pokopališču je blagoslovil truplo presvetli knezoškof dr. A. B. Jeglič, naker se je g. deželni odbornik kanonik dr. Lampe poslovil v ginljivem govoru v imenu kluba deželnih poslancev S. L. S. e. kr. knjižniške družbe in deželnega odbora:

Naš ljubi Povše!

Spremljati smo Te na Tvoji zadnji poti, mi, ki smo hodili ob Tvoji strani na potih Tvojega trudi-ljubnega in delavnega življenja. Velika množica, ki se nam je pridružila, kaže, kako splošna je naša žalost ob Tvoji izgubi. Vsa naša domovina žaluje po izgubi enega svojih najodličnejših sinov, ki je vse bogate darove svojega uma postavil v službo svojega ljudstva. Globoka žalost nam trga srca ob

tem slovesu. Le to nas tolaži, da slovo ne velja za vedno. Ljubi naš oče Povše! Svojo vero kot zvest sin katoliške Cerkve si izrazil v Teji podobi nad Tvojo grobnico, v podobi Izveličarja sveta, ki ubo go dušo dviga in polje v nebesa. Prepričani smo, da je božji Izveličar Tvojo dušo prepeljal v rajsko livado, da tam prejme plačilo za svoja dela.

V imenu naših deželnih poslancev, Tvojih tovarišev, v imenu odbornikov e. kr. knjižniške družbe in vseh mnogotisočih njenih članov, ki so videli v Tebi svojega najvnetejšega zagovornika, se poslavljamo sedaj od Tebe. Tvoj grob ne bo pozabljen slovenskemu ljudstvu bo svet ta kraj, koder čaka Tvoje truplo veselje vstajenja. Tvojo dušo je Bog sprejel v zbor svojih izvoljenih, mi pa Te ohranimo v svojih sreih in Ti obljubujemo, da bomo nadaljevali Tvoja dela za naše ljudstvo.

Z Bogom, naš ljubi Povše! Bog Ti daj večni mir in pokoj! Tvoj spomin bo slaven med nami!

Za dr. Lampetom je govoril v imenu Hrvatsko-slovenskega kluba posl. Jarec:

Francišek Povše! Ko si mi pred tremi dnevi čvrst in zdrav z mladim ognjem pripovedoval o svojem delu za korist našega ljudstva v teh težkih časih, pač nisem stulil, da Ti bom že danes v imenu Hrvatsko-slovenskega kluba stoji ob Tvojem grobu govoril besede slovesa. Kakor vojaku, ki vrši do zadnjega diha svojo dolžnost za cesarja in domovino, za detemu od sovražne krogle nena doma obstane sree, tako si bil iztrgan izmed nas sredi med delom, ki je bilo glavna vsebina lepega Tvojega življenja. Ob Tvojem grobu vidimo in čutimo vzrel, ki si jo pustil med nami in ki jo bo težko izpopolniti z možem, kakršni si bil Ti!

Vzrasel iz lepe posavske zemlje si dajal vse svoje življenje čast in pričevanje kmetički hiši in nateri zemlji. V najtežjih časih si bil eden redkih mož, ki so klicali v javnih zastopih: Nazaj na grobo, nazaj k materi zemlji, ki daje edina tistim, ki jo ljubijo in vanjo zaupajo, da ne ginevajo lakote. Bil si konservativen in pravem in najlepšem pomenu besede, kakor je naš kmet konservativen v svojem jedru, in mladini, ki so hoteli skokoma naprej, je veljal Tvoj čestovski opomin: Festina lente, napreduj te počasi! Kelih bridkosti, odločen tistim, ki javno delajo tudi Tebi ni bil prizanešen. Vzdržala Te je po vselej v vztrajnem delu Tvoja filozofija življenja, Tvoj iz globokega in resničnega verskega prepričanja izvirajoči optimizem dejanja, ki ga nam zapuščaš kot najdražji zaklad. — Francišek Povše! Z vsemi, ki jim je Tvoj spomin vklešan v sreu, ker si jim dobro hotel in storil. Ti kličem: Pokoj Tvoji duši! Z Bogom!

Velika množica je vztrajala do Konea in se z žalostjo poslovila od grobnice, ki hrani veliko, plemenito Povšetovo sree, ki je prežgoda, v hudih in težkih časih bilo vzeto narodno. Mož, ki za seboj zapuša le dobra dela, bo ostal vzor dela še poznim potomcem!

Oče Sakser so odšli na Bermund, kamor hodijo pozimi ameriški pravi in tudi falsi-milijonarji, ki se boje mrzlega zraka. Sloveni premogari in šumarji, ki so

OBLASTI ZDRUŽENIH DRŽAV REDNO PREGLEDUJEJO DENARNI ZAVOD.

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA

V PITTSBURGU.

USTANOVljena LETA 1852.
SPREJEMAMO DENAR NA ULOŽKE IN PLAČUJEMO OBRESTITI.
— ULOŽKE IZPLAČUJEMO BREZ KAKE ODPOVEDI.
— INOZEMNI ODDELEK BANKE.

Zdaj pošiljamo v staro domovino

100 kron za \$15.50

ZAJAMCENJEM.

THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK

CORNER FIFTH AVENUE AND WOOD ST.

PITTSBURG, PA.

Pišite po tiskovine za pošiljanje denarja v staro kraj. Kuverte in papir vam pošljemo takoj brezplačno na Vaš naslov.

SEZNAMKEK IZGUB.

(Nadaljevanje s 5. st.)

Fijans Jožef, predtop. kan. p. 3. Gonobič, Stajersko, mrtev.
Finžgar Valentin, kan. havb. div. 3. 2. bat. Radovljica, Kranjsko, 1890. ranjen.
Franza Jožef, peš. dom. p. p. 5. 10. k. Dekani, Istra, 1879. ranj.
Fajz Jožef, nad. res. p. p. 87. 1. t. Celje, Stajersko, 1889. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Ferleš Alojzij, nad. res. p. p. 87. 4. k. Ptuj, Stajersko, 1887. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Flis Alojzij, peš. p. p. 87. 1. t. Celje, Stajersko, 1893. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Florč Anton, korp. p. p. 87. 11. k. St. Rupert, Stajersko, 1888. ujet. (Obojan, Kursk, Rus.)
Florjanc Franc, voznik, p. p. 87. 4. k. Kokarje, Stajersko, 1886. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Frank Ivan, peš. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1890. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Fužir Vincenc, peš. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1890. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Fabjan Martin, peš. p. p. 17. 8. k. Krško, Kranjsko, 1885. ranj.
Fink Alojzij, peš. p. p. 17. 6. k. Toplice, Kranjsko, 1880. ranj.
Fratnik Ivan, črnovoj. orož. pov. 7. Idersko, Gorisko, 1874. u. Guček Karol, drag. p. p. 5. 7. esk. Trbovlje, Stajersko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Ganz Anton, lov. lov. baon 30. 4. k. Hauca, Stajersko, 1891. ranj.
Gruden Bart, peš. dom. p. p. 5. 11. k. Hrenovica, Kranjsko, 1891. ranjen.
Glabrič Matija, peš. p. p. 17. 8. k. Blanca, Stajersko, 1892. ranj.
Gabriel Anton, peš. p. p. 17. 2. k. Trebnje, Kranjsko, 1889. ranj.
Germ Ivan, peš. p. p. 17. 8. k. Podgora, Kranjsko, 1890. ranj.
Gogola Matej, peš. p. p. 17. 8. k. Bled, Kranjsko, 1880. ranj.
Golob Franc, peš. p. p. 17. 8. k. Ljubljana, Kranjsko, 1893. r.
Gubanc Franc, peš. p. p. 17. 8. k. Vodiče, Kranjsko, 1895. ranj.
Gaberšček Ivan, črnovoj. orož. odd. 7. Idersko, Gorisko, 1874. ujet.
Gabron Jožef, nad. res. p. p. 87. 1. k. St. Peter, Stajersko, 1888. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Gabrovce Ivan, nad. res. p. p. 87. 15. k. St. Andrej-Leskov, Stajersko, 1881. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Garoprevšek Gregor, peš. p. p. 87. 3. k. Marija Prek, Stajersko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Glavnik Rudolf, peš. p. p. 87. 2. k. Polstrava, Stajersko, 1893. u. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Golenik Štefan, peš. dom. p. p. 26. 5. k. Maribor, Stajersko, 1890. ranjen.
Golnar Franc, peš. p. p. 87. 3. k. St. Andrej, Stajersko, 1893. u. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)
Golob Jožef, peš. p. p. 87. 3. k. Globoko, Stajersko, 1893. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)
Gorenšek Štefan, peš. p. p. 87. 9. k. Stranice, Gonobič, Stajersko, 1884. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)

Gorišek Lorenc, nad. res. p. p. 87. 9. k. Žirje, Stajersko, 1887. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Gračnar Karol, peš. p. p. 87. 3. k. Brežice, Stajersko, 1891. ujet. (Rusija.)
Grilo Rudolf, res. peš. p. p. 87. 4. k. Gonobič, Stajersko, 1884. u. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Hacin Fridolin, kad. asp. p. p. 27. 6. k. Cerklje, Kranjsko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Herman Jožef, drag. drag. p. p. 5. 65. esk. Celje, Stajersko, 1891. ujet. (Nižnji Novgorod, Rus.)
Hodnik Anton, peš. dom. p. p. 36. 5. k. Bistrica, Postojna Kranjsko, 1880. mrtev.
Hrastnik Franc, lov. lov. baon. 30. 4. k. Celje, Stajersko, 1895. ujet.
Herzog Rudolf, peš. p. p. 87. 3. k. Ptuj, Stajersko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Hribarnik Jožef, peš. p. p. 87. 4. k. Gonobič, Stajersko, 1891. u. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Hafner Karol, gefr. p. p. 17. 2. k. Stražisce, Kranjsko, 1893. m.
Hutovec Jožef, peš. p. p. 17. 9. k. Stopič, Kranjsko, 1895. ranjen.
Irgl Jakob, korp. p. p. 87. 4. k. Ptuj, Stajersko, 1886. ujet. (Rusija.)
Ivanuš Franc, res. peš. p. p. 87. 3. k. Ptuj, Stajersko, 1885. u. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Ježovnik Jožef, lov. lov. baon. 8. 3. k. Velikovec, Korosko, 1885. ujet. (Rostov, Rusija.)
Jaki Jakob, res. peš. p. p. 87. 1. k. Polstrava, Stajersko, 1892. ujet. (Rusija.)
Januš Franc, peš. p. p. 17. 6. k. Tržič, Kranjsko, 1892. ranjen.
Japel Pavel, peš. p. p. 17. 8. k. Vrhnika, Kranjsko, 1893. ranj.
Jemec Franc, peš. p. p. 17. 9. k. Trzin, Kranjsko, 1892. ranjen.
Jenko Jožef, peš. p. p. 17. 2. k. Dornec, Kranjsko, 1890. ranj.
Jensterle Peter, peš. p. p. 17. 8. k. Žiri, Kranjsko, 1881. mrtev.
Jančar Franc, peš. p. p. 87. 3. k. Trbovlje, Stajersko, 1893. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Jerman Franc, peš. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1888. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Jezernik Florijan, peš. p. p. 87. 14. k. Piršice, Stajersko, 1883. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Jonke Konrad, korp. p. p. 87. 3. k. Oplopnica, Stajersko, 1886. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Kitek Martin, kan. art. p. p. 3. 2. bat. Celje, Stajersko, 1889. u. (Pensa, Rusija.)
Kovačič Andrej, peš. dom. p. p. 3. 7. k. Maribor, Stajersko, 1878. mrtev.
Kocjančič Jožef, peš. dom. p. p. 5. 12. k. Brestovica, Gorisko, 1885. ranjen.
Kompere Ivan, kan. kan. p. p. 3. Podraga, Postojna, Kranjsko, 1892. ranjen.
Krajačkar Anton, peš. dom. p. p. 5. Koper, Istra, 1884. ranjen.
Krizan Franc, gefr. dom. p. p. 5. 12. k. St. Jakob, Stajersko, 1890. mrtev.
Kumar Ivan, res. peš. p. p. 87. 4. k. Medana, Gorisko, 1886. ujet.
Kač Jakob, peš. p. p. 87. 2. k. Celje, Stajersko, 1882. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Kardinar Jožef, korp. p. p. 87. 12. k. Ljutomer, Stajersko, 1895. ujet. (Rusija.)
Kavc Jakob, peš. p. p. 87. 3. k. St. Bartolomej, Stajersko, 1890. ujet. (Moskva, Rusija.)

POZOR! VAŽNO! POZOR!

ZNATNO ZNIŽANE CENE PRI POŠILJAVAH DENARJA.

Cene so sledilce:		
5 Kron		\$ 85
10		1.65
15		2.40
20		3.20
25		3.90
30		4.75
35		5.50
40		6.30
45		7.05
50		7.75
55		8.60
60		9.40
65		10.15
70		10.95
75		11.70
80		12.50
85		13.25
90		14.05
100		15.50
200		31.00
300		46.50
400		62.00
500		77.00
600		92.40
700		107.80
800		123.20
900		138.60
1000		154.00
2000		307.00
3000		460.50
4000		614.00
5000		767.50
6000		921.00
7000		1074.50
8000		1228.00
9000		1381.50
10000		1535.00

Ker ne vemo, koliko časa bodo nizke cene ostale, opozarjamo radi, da se sedaj poslužijo te izredno ugodne prilike.

Povejte o tem tudi svojim znancem.

First-Second National Bank of Pittsburgh, Pa.
Corner Fifth Ave. & Wood Street
Pittsburgh, Pa.

Kerhanko Franc, peš. p. p. 87. 2. k. Celje, Stajersko, 1891. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Kiribis Ivan, res. peš. p. p. 87. 3. k. Ptuj, Stajersko, 1885. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Kirbiš Karol, korp. p. p. 87. 3. k. Ptuj, Stajersko, 1882. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Kladnik Mas, peš. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1891. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Klančnik Friderik, peš. p. p. 87. 2. k. Gonobič, Stajersko, 1894. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Kokot Anton, peš. p. p. 87. 7. k. Ptuj, Stajersko, 1891. ujet. (Moskva, Rusija.)
Korošec Jakob, peš. Pazbor, Stajersko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Karpar Anton, peš. p. p. 87. 4. k. Ptuj, Stajersko, 1896. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Košar Alojzij, peš. p. p. 87. 2. k. Ljutomer, Stajersko, 1893. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Košič Ludovik, korp. p. p. 87. 10. k. Ljutomer, Stajersko, 1889. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Kotnik Jožef, peš. p. p. 87. 4. k. Topolšice, Stajersko, 1886. ujet. (Moskva, Rusija.)
Kovačič Alojzij, peš. p. p. 87. 2. k. Ptuj, Stajersko, 1892. ujet. (Obojan, Kursk, Rusija.)
Kovačič Rudolf, peš. p. p. 87. 1. k. Kavčina, Stajersko, 1884. ujet. (Moskva,